

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2011.

JANVĀRIS / FEBRUĀRIS

Nr. 1 (637)

copyright: Fotograafē Studija

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes 60 gadu jubilejā 5. decembrī;
vidū no kreisās: Sietlas latv. ev. lut. draudzes mācītāja Daira Cilne, prāvests Dāvis Kaņeps,
Ziemeļkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes mācītājs Kārlis Žols

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

9. janvārī plkst. 12.30 vanadžu sarīkojums

22. janvārī Amerikas baltiešu brīvības līgas (BAFL) bankets

30. janvārī plkst. 12.30 Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums latviešu skolā

6. februārī plkst. 1.00 amerikāņu futbola skatīšanās latviešu namā (Super Bowl XLV)

13. februārī plkst. 12.30 Losandželosas latviešu nama biedru (ziedotāju) pilnsapulce

20. februārī no plkst. 10.00 līdz 12.30 LASL pārstāve pieņems saņņus sūtīšanai uz Latviju

20. februārī plkst. 1.00 filmas „Sibīrijas bērni II” izrāde (DV apvienības sarīkojums)

27. februārī plkst. 4.00 Oskaru pasniegšanas ceremonijas skatīšanās latviešu namā

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrunis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

**Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925**

Čeki rakstāmi uz: **LATVIAN ASSOC. of SO. CA** vārda.

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, tālrunis: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas goda konsuls Losandželosā

Alfrēds Raisters; e-pasts: arais1@verizon.net

3012 Palos Verdes Drive West,

Palos Verdes Estates, CA 90274

Tālr.: 310-377-1784; tālrunis: 310-377-5235

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, repatriācija; bēgļi, patvērums, iedzīvotāju reģistrs; dzīvesvietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. www.pmlp.gov.lv
Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var iecelot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna

3460 S. Centinella AV. # 304, Los Angeles, CA 90066

Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekļi:

Jānis Daugavietis, Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere), Valdis Ķeris, Imants Leitī, Nora Mičule, Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informātoress angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Aldis Rauda, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Pegija Taube, Vija Vīksne, Vilis Zaķis

Revīzijas komisija: Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

IB metiens – 370 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026

tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

U.S. Department of State
Latvia's National Day
 Hillary Rodham Clinton
 Secretary of State
 Washington, DC
 November 16, 2010

On behalf of President Obama and the people of the United States, I congratulate the people of Latvia on the anniversary of your independence this November 18. The Latvian people have cherished the ideals of freedom and independence since 1918, despite decades of war and occupation. The United States joins in celebrating Latvia's flourishing democracy and the inspiration it provides to countries around the world.

We are proud of our long history of unbroken friendship with Latvia and our cooperation on many of today's pressing challenges. As allies in NATO, we

are joined by our commitment to defend individual freedoms, democracy, and human rights around the world. Latvia has made invaluable contributions to the international mission in Afghanistan, and we honor the commitment and sacrifice of the Latvian people as they help Afghanistan secure its future.

I wish all Latvians a happy independence day. We look forward to expanding the cooperation between our countries as we strive to build a future defined by peace, prosperity, and freedom for all people.

Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojums

Latvijas valsts dibināšanas 92. gadadienā, 18. novembrī, latviešu nams bija atvērts visu dienu. Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers aicināja latviešus, lai kur viņi dzīvotu, pulksten deviņos vakarā pēc Latvijas laika dziedāt Latvijas himnu. Losandželosā tajā laikā bija pulksten vienpadsmit no rīta. Latvieši te dzīvo izklaidus, 18. novembris darba diena, tāpēc atbraukt uz latviešu namu ne visiem iespējams. Daži tomēr atbrauca, un attēlā redzams, kuņi namā dziedāja „Dievs, svētī Latviju!”

Baznīcā 21. novembrī notika Latvijas dibināšanas atcerei veltīts dievkalpojums. Altāra malas rotāja Teklas Ķergalves šūtās sarkanbaltsarkanās auduma slejas. Todien bija arī Mirušo piemiņas diena, un prāvests Dāvis Kaņeps nosauca šogad mums zudušo vārdus. Sarkanbaltsarkanās puķes uz altāra ziedoja Luize Gonia 2007. gada 15. jūnijā mirušā dzīvesbiedra Čārlza piemiņai. Puķes atveda un sakārtoja Biruta Šulca, pēc dievkalpojuma tās aiznesa uz namu. Dievkalpojuma beigās apmeklētāji nodziedāja Latvijas valsts himnu.

Latvijas valsts dibināšanas atceres svētku namā rīkoja Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valde. Nama zāli Imants Leitīns, Teodors Liliens, Vilis Zaķis un Valdis Ķeris bija krāšņi izrotāju-

ši. Latvijas karogu ienesa Losandželosā latviešu skolas audzēkņi un stāvēja godasardzē, kamēr apmeklētāji dziedāja ASV himnu. Daudzi nereti jautā – kāpēc vispirms dzied ASV himnu? Tāpēc, ka Amerikā latvieši atrada patvērumu, tā ir mūsu mītnes zeme, mēs esam pateicīgi par iespēju te dzīvot un strādāt.

Lūgšanu teica prāvests Dāvis Kaņeps, uzrunu – Dien-

Latviešu namā 18. novembrī pulksten vienpadsmitos Latvijas himnu dziedāja, no labās: Jānis Taube, Jūlija Plostniece, Iveta Kaņepa, Mārtiņš Kaņeps, Dāvis Kaņeps

Godasardzē pie karoga, no kreisās: Adele Nagaine, Kaija Staško, Oto Svenķis, Laila Reimane

vidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības priekšnieks Teodors Liliensšteins un DK Latviešu biedrības valdes priekšsēdis Ivars Mičulis. Apmeklētāji videolentē noskatījās un noklausījās Latvijas valsts prezidenta Valža Zatlēra apsveikumu, viņam stāvēt pie Brīvības pieminekļa. Tobrīd radās sajūta, ka mēs paši esam tur, Rīgā pie Brīvības pieminekļa... un Latvijas himnu dziedājām no sirds.

Jauku mūzikālu sveicienu bija sagatavojuši jaunieši un skolas audzēkņi. Lolita Ritmane ar bērniem Andri Matsonu un Aiju Matsoni bija aranžējusi šai dienai veltītu tautasdziesmu virkni, ko atskaņoja paši aranžētāji – Lolita Ritmane ar klavierēm, mežradzniece Aija Matsoņe un trompētists Andris Matsons. Tautasdziesmas bija ļoti pazīstamas, bet mēs taču visvairāk mīlam, ko pazīstam, un tās dziļi aizkustināja ikvienu. Bija skaidri redzams, ka arī pašiem mūziķiem to atskaņošana sagādā

No kreisās: Lolita Ritmane, Andris Matsons, Aija Matsoņe

lielu prieku. Trompētists Andris Matsons, Lolitai Ritmanei spēlējot klavieres, atskaņoja jauko Jāņa Mediņa „Āriju”. Aija un Ilze Matsone nodziedāja Brigitas Ritmanes-Džeimsons dziesmu „Meitenes dziesma Latvija” ar Andra Ritmaņa vārdiem, Lolitai Ritmanei spēlējot klavierpavadījumu. Dzejolis sacerēts un dziesma komponēta vēl padomju okupācijas laikā, bet arī tagad nokļūt dzimtenē nebūt nav tik viegli lielā attāluma un sarežģīto pārbaužu dēļ. Ir prieks par šo ģimenes ansambli, viņi visi varētu piedalīties kādā talantu konkursā.

**Brigita Ritmane / Andris Ritmanis
Meitenes dziesma Latvijai**

**Es nezinu, kā lini zied,
Kā Gaujas līčos ievas.
Es nezinu, kā rudzu vārpas
Rudens saulē tuvu zemei liecas,**

**Es nezinu, kā Jāņu naktī
Līgo dziesmas latvju sētās skan,
Es nezinu, kā Ziemassvētkos
Visi Rīgas torņu zvani zvan.**

**Ai, Latvija, tik tāla,
Tomēr tik tuva esi tu man.
Pie Tevis es aizskrietu,
Ja Rīgas torņu zvani atkal skanētu.**

**Vai gaidītu Tu mani,
Ja atnāktu es klusi,
Bez postalām kājās –
Vai būtu es mājās?**

**Vai pazītu tevi, manas Latvijas zeme,
Vai pazītu strautus, kas čalo,
Un jūru, kas raudot
Zelta dzintarus skalo.**

**Ai, Latvija, tik tāla,
Tomēr tik tuva esi tu man.
Pie Tevis es aizskrietu,
Ja Rīgas torņu zvani atkal skanētu.**

Losandželosas latviešu skolas audzēkņi ļoti sirsnīgi nodziedāja divas bezgalskaistas dziesmas – Ulža Stambulnieka „Tik un tā” ar Māras Zālītes tekstu un Raimonda Paula „Teic, kur zeme skaistākā” ar Alfrēda Krūkļa vārdiem.

Sarīkojumu vadīja DK LB priekšsēža vietniece Sandra Gulbe-Puķēna, viņa iepazīstināja ar viesiem, vispirms aicinot pie runātāju pulsts Igaunijas goda konsulu

Losandželosas latviešu skolas audzēkņu koris

Jāku Treimani. Viņš vienmēr atsaucas aicinājumam un ierodas mūsu valsts svētku svinībās. Losandželosā ir daudzu valstu konsuli, viņu aicinot uz dažādu valstu neatkarības dienas svinībā, bet tajās ceremonijas notiek angļu valodā. Vienīgi igauņi, lietuvieši un latvieši vēl aizvien sarīkojumos lieto savu dzimto valodu.

Lietuviešu kopienas pārstāvis Alģimants Zemaitaitis atcerējās kādu gadījumu Otrā pasaules kara beigās. Viņš un viņa ģimene Vācijā satikuši latviešu kaņavīru, kas bijis ļoti priecīgs, ka karš tuvojas beigām, viņš stāstījis, cik ļoti ilgojas pēc savas dzimtenes. Diemžēl nākamā dienā viņš atrasts uz ielas nošauts. Lietuviešu dzejnieks Vlads Slaitis (Vladas Slaitas) sacerēja latviešu kaņavīram veltītu dzejoli, ko A. Žemaitaitis nolasīja brīvā tulkojumā.

Under the Homeland's Sky

So serenely he sleeps. Morning's gentle breeze
caresses his hair. A lonely birch tree
guards his eternal sleep, guards as it rocks.
To and fro, to and fro,
So that you my dearest, could rest ever so peacefully
Under the azure sky.

The wound piercing his temple, is like shattered rose
that will wilt and never bloom in the sunlight;
that will wilt in your hair, like a star in your temple,
under your homeland's clear sky.

Tieši todien amatā ievadīja jaunu Lietuvas goda konsulu – līdzšinēja goda konsula, nelaiķa Vitauta Čeka-

nauska meitu Daivu Valeriju Čekanausku-Navarreti, tāpēc A. Žemaitaitis ilgi neuzkavējās un aizsteidzās pie savējiem. Mūsu pašu goda konsuls Alfrēds Raisters runāja īsi – viņš aicināja vienmēr saglabāt skaidru prātu, piebilstot, ka jaunieši, kuŗi šogad pulcēsies 2x2 nometnē Malibu, turpinās, ko esam iesākuši.

Sarīkojuma vadītāja Sandra Gulbe-Puķēna iepazīstināja ar viesi – Latvijas Republikas Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdi Arni Cimdari un nolasīja viņa saīsinātu biogrāfiju.

**No kreisās: Ivars Mičulis, Arnis Cimdars,
Teodors Lilienšteins, Jāks Tremanis**

Arnīs Cimdars dzimis 1962. gada 8. jūnijā Jelgavā. Studējis Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā Jelgavā, 1985. gadā iegūstot būvinženiera speciālītāti. Latvijas Universitātē 2009. gadā viņš iegūvis sociālo zinātņu maģistra gradu politikas zinātnē. 1995. gadā iestājies partijā „Saimnieks”, vēlāk kļuvis par demokrātiskās partijas „Saimnieks” biedru; kopš 1998. gada nav nevienas partijas biedrs.

Par Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdi A. Cimdars ievēlēts 1997. gada 11. decembrī, atkārtoti šajā amatā apstiprināts 1999., 2003. un 2007. gadā. Organizējis Saeimas vēlēšanas (1998., 2002., 2006. un 2010. gadā); Eiropas Parlamenta vēlēšanas Latvijā (2004. un 2009. gadā); tautas nobalsošanu par Latvijas dalību Eiropas Savienībā (2003. gadā); pašvaldību vēlēšanas (1997., 2001., 2005. un 2009. gadā); parakstu vākšanu un tautas nobalsošanu (1998., 1999., 2000., 2007. un 2008. gadā). A. Cimdars novērojis parlamenta vēlēšanas Austrijā, Azerbaidžānā, Baltkrievijā, Gruzijā, Igaunijā, Kazachstānā, Lietuvā, Polijā, Ukrainā un Ungārijā; 2003. gadā Lielbritānijā Skotijas un Ziemeļīrijas parlamenta vēlēšanas; prezidenta vēlēšanas Azerbaidžānā, Baltkrievijā, Gruzijā, Kazachstānā, Lietuvā, Polijā un Ukrainā; Eiropas Parlamenta vēlēšanas Dānijā un Zviedrijā (1999. gadā); referendu par dalību Eiropas Savienībā Igaunijā, Lietuvā un Polijā (2003. gadā). A. Cimdars lasījis lekcijas – Moldovas Republikas Centrālās vēlēšanu komisijas un reģionālo vēlēšanu komisiju locekļiem Eiropas valstu vēlēšanu administrātoru asociācijas (ACEEEO) projekta „Moldovas Republikas Centrālās vēlēšanu komisijas vēlēšanu kapacitātes sekmēšana” (2008. gadā Kišiņevā, Moldovā), vadījis seminārus un pieredzes apmaiņas konsultācijas vēlēšanu administrātoriem, valsts amatpersonām un sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem no Kosovas (2007. gadā), Gruzijas (2008. un 2009. gadā) Baltkrievijas (2009. gadā), Moldovas (2008. gadā) un Turkmēnistānas (2008. gadā); vadījis Starptautiskās vēlēšanu administrēšanas praksi Rīgā dalībniekiem no Irānas (2009. gada martā, sadarbībā ar *Creative Associates International Inc.* un Starptautisko vēlēšanu izglītības padomi), ticies ar prakses dalībniekiem no Irānas un Turcijas (2009. gada septembrī). Piedalījies EDSO Vēlēšanu ekspertu semināros un pārrunās Vīnē, Eiropas vēlēšanu administrātoru konferencē; 4. Eiropas vēlēšanu administrātoru konferencē „Cīņa pret vēlēšanu rezultātu viltošanu: sūdzību un pārsūdzēšanas procedūra” Stasbūrā, Francijā, ACEEEO konferencēs Armēnijā, Rumānijā, Francijā. Kopš 2000. gada aktīvi darbojies Eiropas valstu vēlēšanu organizātoru asociācijā, no 2005. līdz 2007. gadam bija šīs asociācijas prezidents.

Arnīs Cimdars

10. Saeimas vēlēšanas un to ietekme Latvijās politikā un ekonomikā

Tuvojoties 10. Saeimas vēlēšanām, bieži runāja, ka šīs vēlēšanas būs īpašas un sevišķas. Kāpēc? Iespējams, pasaules ekonomiskās krīzes dēļ, kas, kaut Latviju neskāra, šeit atbalsojās, un, šķiet, atbalss bijusi stiprāka par sākuma avotu. Tomēr, domājams, ka vēl svarīgāka ietekme bija krīzei iekšzemē – gan ekonomiskā, gan emocionālā, gan, manuprāt, visvairāk garīgā dimensijā.

Iemesli noteikti bija dažādi, un, iespējams, daudzi bija visaptveroši, un vēl katram savi, bet gandrīz visi bija vienisprātis – šīs vēlēšanas būs īpašas.

Savukārt, kad mēs savā starpā sarunājamies par politiku, nevar nepamanīt vienu īpatnību, kuŗas dēļ cilvēki nereti nesaprot cits citu. Cilvēka dabā ir vērtēt notikumus kā stāvokļus, nevis kā procesus, taču, nezinot, kāds bija sākums un kāds ir galamērķis, nevar pareizi novērtēt nevienu no starpposmu stāvokļiem. Turklāt mēs kļūdīsimies, ja neievērosim, ka procesi sabiedrībā ir ļoti inerti, tie attīstās lēni un plūstoši, ne pēc loģikas vai veselīga saprāta likumiem, bet pēc reāliem apstākļiem un iespējām.

Tāpēc par epigrafu savai uzrunai izvēlējos vācu dzejnieka Bertolda Brechta vārdus: „Glezna tika gleznota ar tām krāsām, kādas bija.”

Vēlos piedāvāt paskatīties uz notiekošo Latvijā, izmantojot laika asi, kuŗas izejas punktā ir sākotnējās situācijas apraksts – no kā mēs sākam, kādi bija apstākļi un iespējas, savukārt beigu punktā – mūsu mērķi, kuŗus mēs vēl, saprotams, neesam sasnieguši, bet gribētu sasniegt. Šos mērķus veido gan mūsu pašu vēlmes, gan citu valstu pozitīvie piemēri, gan teorētiskie priekšstati.

Manai runai ir divas daļas: 1) par partijām, to veidošanu un funkcionēšanu; 2) par valdību, tās veidošanu, darbību, prioritātēm utt.

Runājot par Latvijas partijām, nedrīkstam aizmirst, ka vēl 20. gadsimta 80. gadu beigās Latvijā nebija ne rietumu tipa politiskās kultūras, ne arī pietiekami daudz cilvēku, kuŗi atcerētos šo kultūru. Tāpēc pirmās partijas, kuŗas Latvijā izveidojās, daži politologi nosauca par „interesu grupām”. Šajā laikā partijās bija cilvēki, kuŗi gribēja iegūt sev finansiālas priekšrocības, nokļūt pie varas, kā arī cilvēki, kuŗiem bija aizvainojums uz pagātņi vai tagadni. Partiju iekšējā struktūra un aģitācijas metodes arī vairāk vai mazāk atgādināja Komunistiskās partijas pieredzi. Partijām bija brīža intereses, taču nebija tālāku interešu.

Tai laikā citādākas partijas nevarēja izveidoties. Ne tikai tāpēc, ka nebija kam un no kā veidot cita tipa parti-

jas, bet arī tāpēc, ka citas partijas vēlētajiem būtu nesaprotamas.

Savukārt mūsu laika ass pretējā pusē ir partijas, kuras ir valstīs ar senām demokrātijas tradīcijām. Tās ir profesionālas organizācijas, ar iekšēju demokrātiju un vērtībām. Tādas partijas tikai pastarpināti ir saistītas ar finansiālām struktūrām. To programmas un mērķi ir saistīti ar ekonomiskiem un sociāliem jautājumiem, nevis ar pagātnei raksturīgiem uzskatiem vai valodas un kultūras atšķirībām. Šādām partijām ir ne tikai taktiskās, bet arī stratēģiskās programmas.

Šobrīd partijas Latvijā savā attīstībā atrodas apmēram vidusposmā starp abiem šiem punktiem. Kopš neatkarības atjaunošanas izveidojies profesionālu politiķu kops. Šie politiķi paši nav uzņēmēji, bet ir uzņēmumdarbības politiskie pārstāvji. Tomēr vienlaikus arī tiešajiem uzņēmumdarbības pārstāvjiem vēl ir saglabājusies ievērojama ietekme partijās. Partiju struktūras ir kļuvušas demokrātiskākas, taču zināma daļa lēmumu vēl arvien tiek pieņemta „kuluāros”, bez plašas apspriešanas.

Lielākā daļa politiķu un partiju kļūst tolerantāka, runājot par vēsturi un etniskumu, vairāk koncentrējās uz ekonomiku, sociālām parādībām un politiku. Šīs izmaiņas veicina gan iekšpolitiskā situācija, gan Latvijas, kas tagad ir Eiropas Savienības dalībvalsts, saistības. Tajā pašā laikā joprojām ir arī atsevišķi politiķi un partijas, kuŗas izvirza radikālas, neekonomiskas un nesociālas prasības un lozungus.

Daļai partiju sāk veidoties arī stratēģiskais redzējums, tomēr jāatzīst, ka Latvijas partijas, gan tās, kuŗas ir pozīcijā, gan opozīcijā, joprojām tiek kritizētas, ka tām nav stratēģiskās attīstības programmas.

Arī priekšvēlēšanu aģitācija kļuvusi profesionālāka. Priekšvēlēšanu periodā partijas mēģina runāt ar vēlētajiem, nevis tikai skandē lozungu. Tomēr pagaidām priekšvēlēšanu kampaņas visām partijām ir diezgan līdzīgas. Nav pamanāms arī dialogs ar vēlētajū starpvēlēšanu laikā. Partiju un naudas attiecības Latvijā uzskatāmi ilustrē šādi plašsaziņu līdzekļos atrodamie dati (<http://www.apollo.lv/portal/life/articles/216342>):

Partija vai apvienība	Vietu skaits 10. Saeimā	Vienas vietas izmaksa (Ls)
Par labu Latviju	8	111 976
Zaļo un Zemnieku savienība	22	20 583
Vienotība	33	20 321
Saskaņas Centrs	29	18 767
„Visu Latvijai”–„Tēvzemei un Brīvībai/LNNK”	8	15 282

Protams, šie skaitļi ir aptuveni, bet tie uzskatāmi atklāj, cik ievērojamas summas Latvijas mērogiem partijas gatavas tērēt, lai iegūtu pārstāvību parlamentā. Taču šī tabula atklāj arī kādu pozitīvu tendenci – kampaņai iztērētā naudas summa nav proporcionāla iegūto vietu skaitam. Tas liecina, ka balsošana ne vienmēr ir tieši atkarīga no reklāmas kampaņas intensitātes, ka cilvēki balso ne tikai reklāmas ietekmēti, bet vēlētajū izvēli ietekmē arī citi argumenti.

Lai palielinātu partiju neatkarību no atbalstītājiem, 2010. gadā ir pieņemti grozījumi Polītisko organizāciju (partiju) financēšanas likumā, kas paredz no valsts budžeta financēt tās politiskās partijas, kuŗas kopš 10. Saeimas vēlēšanām saņēmušas vairāk nekā 2% iedzīvotāju atbalstu. Tātad kustība no sākotnēja punkta uz galapunktu ir manāma, tomēr priekšā vēl ir pietiekami garš ceļš. Šo kustību nevar paātrināt, tai var tikai uzmanīgi un piesardzīgi palīdzēt.

Jautājumus, kas saistīti ar valdības veidošanu, arī ir vērts aplūkot kā ceļu, nevis kā stāvokli. Šajā gadījumā vienā laika ass galā jeb sākumposmā ir divi cēloņi:

1) pēcpadomju tradīcija, ka valdību veido šaurs personu loks „no augšas”; 2) vecās (iepriekšējās) nomenklatūras un jauno finanču aprindu vēlme tikt iegūt varu „par katru cenu”. Otrā laika ass galā ir demokrātiski, tiesiski valdības veidošanas principi un Satversmes IV nodaļa, kas nosaka Ministru kabineta veidošanu. Ja iedziļināties, tad šajos dokumentos aprakstītā kārtība nebūt nav mazāk demokrātiskāka par jebkuŗas citas demokrātiskas valsts valdības veidošanas kārtību.

Ministru kabinetu sastāda valsts prezidenta aicināta persona. (Satversmes 56. pants.) Pēc tam ministru prezidenta kandidāts sāk veidot valdību, ministru kandidātus piedāvā partijas, kuŗas ietilpst valdošajā koalīcijā. Ministru kabineta sastāvu apstiprina Saeima. Pēc tam ministru prezidents iesniedz valsts prezidentam valdības deklarāciju.

Tā tas noteikts tiesību aktos. To, kuŗā attīstības posmā mēs atrodamies, varam mēģināt noteikt pēc esošās valdības veidošanas vēstures:

a)10. Saeimas vēlēšanās partiju apvienība „Vienotība” iegūst visvairāk vietas parlamentā (33) un nekavējoties paziņo, ka ir gatava uzņemties valdības veidošanu, saglabājot iepriekšējās koalīcijas sastāvu un veidot valdību ar VL/TB/LNNK un ZZS;

b) uzzinot, ka no VL/TB/LNNK Saeimā ievēlēti galvenokārt partijas „Visu Latvijai!” deputātu kandidāti, „Vienotība” noraida VL/TB/LNNK iekļaušanu valdībā un pēti iespēju sadarboties ar Saskaņas centru;

c) tomēr, nevienojoties ar Saskaņas centru, „Vienotība” atsāk sarunas ar VL/TB/LNNK un sāk darbu pie

valdības deklarācijas veidošanas;

d) vēlāk „Vienotība” atkal maina viedokli par VL/TB/LNNK iekļaušanu koalīcijā un izveido koalīciju tikai ar ZZS;

e) īsi pirms valsts prezidenta paziņojuma par Valža Dombrovska uzaicināšanu veidot jauno Ministru kabinētu, valsts prezidentam tiek iesniegts valdības deklarācijas projekts.

Protams, koalīcijas valdības veidošanu bieži raksturo „mazas tortes dalīšanas” princips. Ja jums ir torte, kuņas visiem var nepietikt, jūs neaicināsiet ciemos visus. Ja torte ir pavisam maza, jūs ciemos aicināsiet tikai „savējos”. Ar šo līdztību var raksturot arī valdības veidošanu. Un var jau būt, ka šis princips nemaz nav tik slikts, jo valdībai ir labi būt pēc iespējas vienotai (tas mērķis ir otrajā laika ass galā) un spējīgai strādāt kopēja labuma vārdā. Valdības iekšienē jāvalda savstarpējai uzticībai un konstruktīvai sadarbībai, jābūt vienotam mērķu redzējumam. Tomēr, šķiet, ka mums vēl nav izdevies sasniegt šādu valdības vienotību. Tajā pašā laikā, ievērojot, ka ceļa sākumā valdībās bija liela partiju un uzskatu sadrumstalotība, mēs esam ceļā uz lielāku vienotību.

Aplūkojot valdības prioritātes, objektīvi tās izvērtēt iespējams tikai tad, kad šī valdība būs beigusi darbu, kad būs redzami valdības paveiktais. Savukārt šobrīd jaunās valdības prioritātes ir atrodamas valdības deklarācijā, kur šīs prioritātes ir šādā secībā:

1. ilgtspējīga un teritoriāli līdzsvarota ekonomiskā izaugsme, ekonomikas pārstrukturizēšana, jaunu darbvietu un starptautiskās konkurētspējas kāpināšana;
2. maza un efektīva valsts pārvalde, e-pārvaldes un e-pakalpojumu plaša lietošana;
3. valsts uzņēmumu pārvaldības un darbības rezultātu uzlabošana;
4. tiesiskas valsts stiprināšana un korupcijas izskaušana;
5. „ēnu” ekonomikas apkaņošana;
6. energoneatkarības un energoefektivitātes veicināšana;
7. progresīva nodokļu sistēmas reforma;
8. zināšanu un jaunievedumu veicināšana visās tautsaimniecības nozarēs, pārvaldē un izglītībā. Inovācijas un izglītības kvalitāte, zinātnes un augstākās izglītības sinerģija;
9. cieša integrācija Eiropas Savienībā un NATO aizsardzības sistēmā;
10. latviešu valodas lietojuma paplašināšana, vienota latviešu valodas un kultūras telpa, respektējot un cienot mazākumtautību tiesības;
11. sociālā stabilitāte un sociālā budžeta ilgtspējīga plānošana;

12. monētārā stabilitāte un pievienošanās eirozonai no 2014. gada 1. janvāra;

13. konstruktīvas valdības un parlamenta sadarbības nodrošināšana valsts un tautas kopīgo mērķu sasniegšanai;

14. demokrātijas nostiprināšana, aktīva sabiedrības un sociālo partneru iesaiste lēmumu pieņemšanas procesā.

Arnis Cimdars referātā ievija stāstu, kas ir raksturīgs piemērs, ka ne vienmēr var paredzēt notikumu attīstību un reizēm neveiksmes kļūst par veiksmēm un otrādi. Tāpat ir arī ar vēlēšanām un valdībām.

Nebeidzamais stāsts...

Reiz kādam saimniekam bija zirgs. Tik stalts un daiļš, ka ne acis atraut. Slava par šo zirgu bija nonākusi arī bagātās kaimiņzemes ķēniņa ausīs. Viņš sūtīja savus ļaudis, lai tie atpērk šo zirgu par jebkuŗu cenu.

Ilgi viņi centās pierunāt saimnieku, tomēr viņš zirgu pārdot atteicās. Kaimiņzemes ļaudis aizbrauca, bet saimnieka kaimiņi strostēja saimnieku: „Tu nu gan esi neveiksminieks! Būtu pārdevis zirgu, dzīvotu līdz mūža beigām pārticis un laimīgs, tagad dzīvosi kā neveiksminieku neveiksminieks.” Uz to saimnieks atteica:

„Nesauciet mani par mūžīgo neveiksminieku, šobrīd mēs vēl nezinām, vai tas tā ir. Es vienkārši nevēlējos pārdot savu zirgu.”

Kādā lietainā dienā zirgs aizbēga. Un ciema ļaudis atkal apstāja saimnieku un teica: „Ja tu būtu pārdevis zirgu, dzīvotu līdz mūža beigām pārticis un laimīgs, tagad viņš no tevis aizbēga, – nav tev ne zirga, ne naudas, dzīvosi kā neveiksminieku neveiksminieks.” Uz to saimnieks atkal atteica: „Nesauciet mani par mūžīgo neveiksminieku, šobrīd mēs vēl nezinām, vai tas tā ir. Zirgs ir pazudis, bet, vai uz visiem laikiem, – to mēs nezinām.”

Pēc nedēļas zirgs atgriezās, un viņam līdz atnāca liels savvaļas ķēvjū bars ar kumeļiem. Tie palika pie saimnieka, un nu ciema ļaudis teica: „Tu tomēr esi veiksminieku veiksminieks! Tu nepārdevi zirgu, un tagad tev ir vesela bagātība – liels, brīnišķīgu zirgu bars!” Uz to saimnieks atteica: „Nesauciet mani par mūžīgo veiksminieku, šobrīd mēs vēl nezinām, vai tas tā ir. Šobrīd man ir daudz zirgu, bet, vai tā būs vienmēr, – to mēs nezinām.”

Pēc kāda laika saimnieka dēls, dodoties pieguļā, nokrita no tā paša zirga. Nopietni savainoja kāju un kļuva klibs. Nu ciema ļaudis atkal apstāja saimnieku un teica: „Ja tu būtu pārdevis zirgu, dzīvotu līdz mūža beigām pārticis un laimīgs, un tavam dēlam būtu pieticis visam mūžam! Tagad tavs dēls ir invalids. Tu nu gan esi neveiksminieks!” Saimnieks atteica: „Jā, dēls ir gan cietis, un tur vairs neko nevar darīt, tomēr nesauciet mani par mūžīgo neveiksminieku, šobrīd mēs vēl nezinām, vai tas

tā ir.”

Pēc kāda laika izcēlās kaŗš, un visi ciema puīši gāja bojā kaujās. Tikai saimnieka dēls, ko invaliditātes dēļ neņēma kaŗot, palika dzīvs. Un nu ciema ļaudis teica: „Tu tomēr esi veiksminieku veiksminieks! Tu nepārdevi zirgu, tagad tev ir vesela bagātība, un tev mājās ir dēls!” Uz to saimnieks atteica: „Nesauciet mani par veiksmīgāko no veiksminiekiem. Mēs taču nekad nezinām visa stāsta beigas...”

A. Cimdars referāta beigās teica:

„Man ir liela cerība, ka jaunā valdība un tās ministri spēs izvest valsti ne tikai no ekonomiskās krīzes, bet spēs aizpildīt arī plaisas pārējās mūsu dzīves dimensijās, it sevišķi garīgajā. Visprecīzāk jaunās valdības uzdevumu, šķiet, raksturojis Latvijas evaņģeliski luteriskās baznīcas archibīskaps Jānis Vanags Valsts svētkiem veltītajā oikūmeniskajā dievkalpojumā Rīgas Doma baznīcā: «Nesen bijām liecinieki garam un sarežģītam ceļam līdz koalīcijas izveidošanai un koalīcijas līgumam. Ar to varam savus vadītājus apsveikt. Tas pieder pie politiskā procesa. Taču koalīcijas līgums ir vienkārši vienošanās par to, kā politiskie spēki sadala atbildību, ietekmi un līdzekļus. Mums ir vajadzīgs kaut kas vairāk, kaut kas daudz svarīgāks. Ir vajadzīga derība. Derība iet daudz dziļāk par līgumiem. Derība vienojas par attiecībām. Šobrīd mūsu valstij būtu vajadzīga jauna derība starp cilvēkiem par tādām attiecībām, kur cilvēki ir brīvi no savām aizdomām un bailēm.»

Gribu pateikties katram, kas piedalījās 10. Saeimas vēlēšanās. Aktīva politiska nostāja, teicams vēlēšanu iecirkņa komisijas darbs, atbildība un attieksme – tā ir vislabākā atbilde uz jautājumu „ko es esmu devis šai valstij?” laikā, kad diemžēl liela daļa pilsoņu labprātāk tikai pagērētu, lai valsts ko dod. Jā, mēs esam ceļā. Bet ceļš sākas ne tukšā vietā.

Apsveicu Jūs šajos valsts svētkos un novēlu jums un jūsu tuviniekiem veselību, enerģiju, veiksmi!”

Arnis Cimdars atveda jauku ciemakukuli – Latvijā ražotu pulksteni, kam ciparnīcu veido santīmi, ar veltījuma uzrakstu. Pulkstenis rāda Latvijas laiku. Nama priekštelpā jau ir viens pulkstenis, kas rāda Latvijas laiku. Jauno varbūt novietos biedrības istabā, vai pie bāra.

A. Cimdars uzslavēja darbiniekus latviešu centros, kuŗi iekārtoja vēlēšanu iecirkņus ASV un pateicās par ieguldīto darbu un laiku. Vēlēšanas ārzemēs noritējušas ļoti disciplinēti, rezultāti nosūtīti nekavējoties, visi, kuŗi uzņēmās vadīt vēlēšanu iecirkņus, kā arī viņu palīgi aplicināja prasmi un rīcībspējas.

No Losandželosas atgriezies Latvijā, A. Cimdars tūlīt devās uz Moldovu novērot parlamenta vēlēšanas.

Ivars Mičulis paziņoja, ka PBLA balva šogad piešķirta Mičigenas pavalsts Grandrapidu pilsētas latvietei Dr. Līgai Rupertei par viņas ieguldījumu, izveidojot un sekmējot 3x3 nometņu kustību.

PBLA Kultūras fonda Atzinības raksts Teātra nozarē piešķirts Andrai Berkoldai par dziesmuspēli *Hotel Paradiso* un tās režiju. Mēs visi jūsmīgi aplaudējam, jo labi atceramies interesanto, asprātīgo uzvedumu.

DK LB valdes priekšsēdis Ivars Mičulis pasniedz PBLA Kultūras fonda Teātra nozarē piešķirto Atzinības rakstu Andrai Berkoldai par dziesmuspēli *Hotel Paradiso* un tās režiju.

Svētku koncertā baritons Pauls Berkolds nodziedāja četras Alfrēda Kalniņa dziesmas, citu par citu skaistākas – „Jauno Imantas dziesmu” ar A. Ķeniņa vārdiem, „Svešumā klīstot” (V. Plūdonis), „Brīnos es” (A. Niedra) un „Tev!” (L. Laicens). Pauls Berkolds teica, ka esot saaukstējies, taču dziesmas skanēja brīnišķīgi. Klavier-

pavadījumu spēlēja Tali Tadmora, un vēlāk, kad bija iespēja pārņemt ar viņu dažus vārdus, pianiste teica, ka latviešu komponista mūzika ir ļoti skaista un viņai jutosies pagodināta par iespēju spēlēt viņa dziesmām pavadījumā.

Baritons Pauls Berkolds svētku koncertā dziedāja A. Kalniņa dziesmas, pie klavierēm Tali Tidmore

Valdis Volkovskis un viņa ciemiņš no Latvijas, mūziķis Edmunds Vestmanis, populārā ansambļa „Bruģis” dalībnieks, gādāja, lai skaņu iekārta darbotos, kā nākas un visiem viss būtu labi sadzirdams. Himnām pavadījumu spēlēja Brigita Ritmane-Džeimsons.

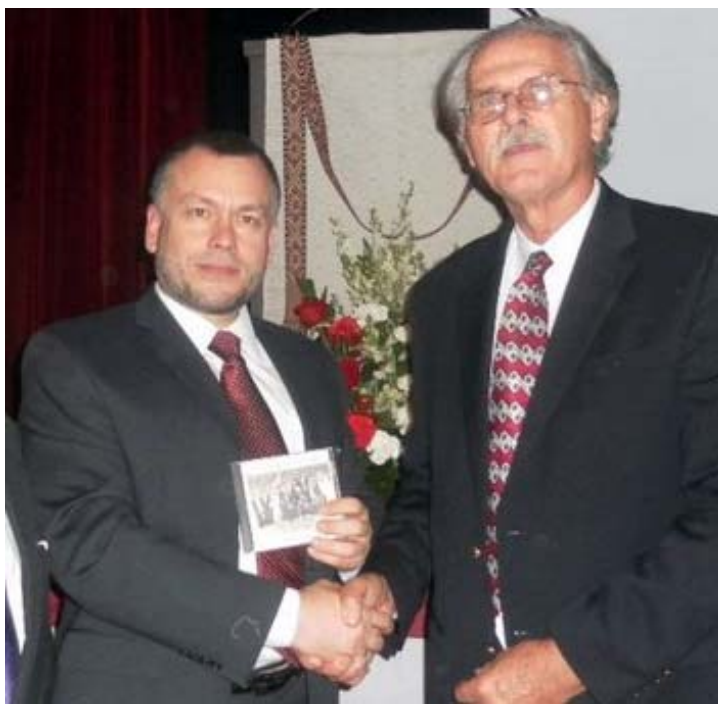
Skolēni ļoti disciplinēti iznesa karogu, Ivars Mičulis aicināja nodziedāt dzejnieka Rietekļa (Jūlija Baloža) dziesmu „Še kur līgo priežu meži!” (varbūt mums vajadzēja dziedāt: „Še, kur līgo palmas?”), un tūlīt kā uz burvju mājienu parādījās paplātes, uz kuņģiem bija glāzes ar baltvīnu un sarkanvīnu, tā ka ikvienam bija izvēle. DK LB valde un DV apvienības vanadzēs gādāja, lai netrūktu smalku uzskodu, pat jubilejas kliņģera. Cienastu jau no rīta virtuvē gatavoja vairāki pieaicināti palīgi.

Programmas sagatavoja un iespieda Vija Vīksne un Aldis Rauda.

Sandra Gulbe-Puķēna pēc svinībām atsūtīja pateicības vēstuli:

„Liels paldies visiem, kuri ziedoja laiku un veltīja savu enerģiju un talantu, lai mums visiem būtu brīnišķīgi svētki! Man tāpēc bija viegli vadīt svētku aktu, un pēc tā dzirdēju daudz komplimentu.

Paldies visiem, kuri tīrīja, uzkopa, kārtoja, dekorēja, gatavoja cienastu. Paldies par skaisto svētku

Vīru kora „Uzdiedāsim, brāļi!” priekšnieks Valdis Ķeris uzdāvināja Arnim Cimdaram kora dziesmu tvartu

Pegija Taube Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdi pacienāja ar pīrāgiem un vēl iedeva līdzī vakariņām; ikviens, kas vēlējās, varēja kopā ar ciemiņu nofotografēties

programmu – dziedātājiem un instrumentālistiem, karognesējiem.

Pateicos skolas audzēkņiem par viņu izturību, klausoties garās runas, kuņas viņi varbūt īsti nesa-prata. Paldies skaņu meistariem, fotogrāfiem, kasie-riem, skolotājiem, cienasta gatavotājiem, program-mas iespiedējiem un visiem pārējiem, kas gādāja lai valsts svētku sarīkojums izdotos!”

Latvijas valsts dibināšanas atceres svinības Sandiego

Sandiego un apkaimes latvieši 13. novembrī Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojumā Pirmā rindā no kreisās: Emija (Emmy) Vingre, Jazeps Vingris, Antra Priede Bergere, Jānis Legzdiņš, Vija Burģele, Iveta Kaņepa, Mārtiņš Kaņeps (klēpī), Dāvis Kaņeps; otrā rindā: Richards Komisārs III, Lāsma Komisāre, Uldis Ports, Pauls Korro, Mirdza Korro, Ansis Zilgalvis, Aida Zilgalve, Anna Majevska, Valdis Kiperts, Karena Rorbaua (Rohrbaugh), Arturs Burģelis; trešā rindā: Māra Eskaeda (Escajeda), Inese Grate, Ilze Porta, Ilze Stale, Dagmāra Tūbele, Maiga Bērziņa, Ellija (Elly Kiperts) Kiperte, Bekija (Becky) Kiberte, Magija (Maggy) Kiperte; nav Viļa Majevska, Lī Eskaedas (Lee Escajeda), Marka Bergera

Sandiego un apkaimes latvieši 13. novembrī pulksten 12.00 *Grace Lutheran Church* pulcējās dievkalpojumā, ko vadīja prāvests Dāvis Kaņeps. Dievkalpojuma beigās visi nodziedāja Latvijas himnu.

Stundu vēlāk baznīcas augšstāva lielajā zālē Sandiego latviešu ev. lut. draudzes priekšnieks Jānis Legzdiņš teica svētku uzrunu.

Svētku mielastam bija sanesti daudz dažādu ēdienu. Galdus krāšņi rotāja sarkanbaltas bugenvilijas. Pēc pusdienām dāmu komiteja rīkoja izlozi, kurā va-

rēja laimēt groziņus, zooloģiskā dārza ieejas biļetes, puķes un dzērienus. Svinībās piedalījās apmēram 30 viesu, visi jutās pacilāti, valdīja jauks svētku noskaņojums.

Agrak Sandiego latvieši biežāk brauca uz Losandželas latviešu namu. Tagad ieradušies vairāki jauniebraucēji, kuri varbūt būtu ieinteresēti biežāk tikties ar Losandželas latviešiem.

Mums ir jātuvinās un jāiepazīstas, jo Sandiego no Losandželas taču nav nemaz tik tālu.

Latvieši Losandželosā

Latviešu bēgļi, kuŗi no Vācijas DP nometnēm 1948. gadā ieradās Losandželosā, pārliecinājās, ka te jau ir samērā spēcīga latviešu kolonija. Pēc 1905. gada revolūcijas atbraukušie latvieši bija nodibinājuši Latviešu klubu. Tās vadītāji bija arī aktīvi vietējā komunistu partijā un lielākā daļa, ja arī nebija komunisti, tad atbalstītāji. Jauniebraucēji savos uzskatos bija pilnīgi pretēji, jo bēga no komūnisma, lai glābtu dzīvību, bet sākumā sadzīve bija laba, jo abas puses zināja, ka par politiku runāt nevar. Jauniebraucējus uzņēma ļoti sirsnīgi un aicināja ciemos savās mājās, kā arī uz kluba mītiņiem – tā viņi sauca savas sanāksmes, kas notika reizi mēnesī Kulversitijā Veterānu telpās. Uz mītiņiem jauniebraucēji daudz negāja, bet mājās ciemojās labprāt, lai uzzinātu vairāk par dzīvi svešajā zemē, kā dabūt labāku darbu vai redzētu, kā cilvēki dzīvo mežonīgajos Amerikas rietumos. Jauniebraucēji tika saukti par jaunlatviešiem un vietējie par veclatviešiem.

Losandželosā 1949. gadā jau dzīvoja turpat simts jaunlatviešu un vēl kādi 200 apelsīnu novācēji 15 jūdžu attāļajā Anaheimā, 50 Pomonā un 50 Ventūrā. Uzņēmīgās Drumalda kundzes vadībā viņi nodibināja Latviešu kopu un par priekšnieku ievēlēja žurnālistu Feliksu Krušu. Sanāksmes notika reizi mēnesī brīvmūrnieku *Herman's Sons* telpās. Vairāki veclatvieši, kuŗi nebija kreisi noskaņoti, sāka nākt uz jaunlatviešu sanāksmēm, vairākiem bija amats vadībā. Anaheimas, Pomonas un Ventūras latvieši nebija aktīvi latviešu kopā, lielākā daļa atrada darbu un aizbrauca uz citām pavalstīm.

Sākumā Latviešu kopa bija vienīgā latviešu organizācija, kuŗai notika arī dievkalpojumi, ko vispirms vadīja teologs Rūdolfs Forstmanis, bet kopš 1949. gada 18. novembra mācītājs Aleksandrs Grietēns, kas strādāja Sādiego pienotavā. Mācītājam A. Grietēnam ierodoties, nolēma dibināt arī draudzi un laicīgo Latviešu kopu pārdēvēt par Dienvidkalifornijas latviešu biedrību. Sākumā viss norisinājās labi, jo biedrības valdē un draudzes vadībā bija gandrīz visi tie paši cilvēki, un varētu teikt, ka draudze bija biedrības sekcija. Biedrības vadībai 1950. gadā radās pirmās domstarpības ar mācītāju A. Grietēnu, kas bija iedomājies, ka viņam reliģiskos jautājumos ir lielāka teikšana nekā biedrības valdei. A. Grietēnam pārmeta, ka viņš ir vājš runātājs, un Drumalda kundze sameklēja draudzei jaunu, spējīgāku mācītāju – Oskaru Kleinbergu no Riversaides un pieprasīja, lai Grietēns atsakās no draudzes mācītāja amata. A. Grietēns neatteicās, un šoreiz vairs negāja tik gludi kā 1949. gadā, kad teologu R. Forstmani vairs vienkārši nelaida baznīcā. Mācītāju Grietēnu aizstāvēja grupa draudzes vadības

locekļu Helmuta Brauķa vadībā, un A. Grietēns arī turpmāk bija Dienvidkalifornijas latviešu draudzes mācītājs, bet Dienvidkalifornijas latviešu biedrība nodibināja Miera draudzi, par kuŗas mācītāju kļuva O. Kleinbergs.

Sākās Losandželas draudžu kuŗi, kas bija tik nikni, ka brālis vairs nerunāja ar brāli, ja viņi nebija vienā draudzē.

1950. un 1951. gadā sāka organizēties jaunatnes pulciņš, teātris, koris, tautasdeju kopa un citas pašarbības kopas, draudžu kuŗos neiesaistoties. Biedrības paspārnē 1951. gadā darbību sāka arī latviešu papildskola. Togad biedrības vadībā notika apvērsums, un biedrības vadību pārņēma H. Brauķa vadītie Dienvidkalifornijas draudzes pārstāvji. Vēlāk biedrības paspārnē nodibināja arī sporta kopu. Aizritējušā gadsimta 50. gadu sākumā Dienvidkalifornijas draudze nopirka savu pirmo baznīcu, ko pārdeva, kad draudzes ierosmē ārsts Haralds Alksnis sāka celt latviešu sabiedrisko centru, kam vienā laukuma galā ir latviešu nams un otrā galā baznīca ar draudzes zāli.

Sabiedriskā centra celšanai ziedoja visi latvieši, arī Miera draudzes mācītājs un priekšnieks. Kopīgais mērķis vienoja, draudžu kuŗi beidzās, jo arī Miera draudzei dievkalpojumi notika latviešu baznīcā un vēlāk tā pievienojās Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzei.

Juridiski latviešu sabiedriskais centrs ir Dienvidkalifornijas latviešu draudzes īpašums, bet draudze līdz šim pildījusi solījumu ziedotājiem, ka latviešu nams pieder visai Dienvidkalifornijas latviešu saimei, un nav iejaukusies latviešu nama darbībā, ko vada ziedotāju ievēlētā un organizāciju izraudzīta Latviešu nama pārvalde. Latviešu pārvaldi jau daudzus gadus vadījuši pārvaldes priekšnieki, kuŗi nav Dienvidkalifornijas ev. lut. draudzes locekļi.

Dienvidkalifornijas latviešu kopiena ir viena no nedaudzām ASV, kur biedrības biedru un draudzes locekļu skaits nesamazinās, bet pieaug. Vismaz deviņiem no desmit patlaban DK dzīvojošiem latviešiem šeit nav pirmā dzīvesvieta Amerikā. Iespējams, ka Dienvidkalifornijas latviešu kopienai ar centru Losandželosā ir izredzes būt starp pēdējām dzīvotspējīgām latviešu kolonijām ASV. Aktīvi darbojas biedrība, draudze, DV apvienība, koris un teātris, tautasdeju kopa.

Pirmo latviešu iebraucēju kolonijas vadību pakāpeniski nomainīja nākamā, un pamazām vadību pārņēma tie, kuŗi Latvijā nav dzimuši.

Ilgvars Dižgalvis

(Raksts vairāk nekā 20 gadu glabājies autora atvilktnē, nekur nav bijis publicēts.)

Latvijas valsts dibināšanas atceres svinības Lasvegās

Sēž, no kreisās: Līga Berklāva-Šelle (Schelle), Elizabete Freija, Biruta Salaka-Nelsone;
aizmugurē: Vineta Bome, Vija Hamiltona, Edīte Ziemele, Mārgēris Matulis, Rasma Hičklife (Hitchclife),
Dzintra Landere, Skaidrīte Sannera

Tieši 18. novembrī desmit latviešu, kuri dzīvo Lasvegās, sapulcējās Elizabetes Freijas mājās, lai pieminētu mūsu valsts dibināšanas 92. gadadienu. Līga Berklāva, Vineta Bome, Mārgēris Matulis agrāk dzīvoja Losandželosā un droši vien viens otrs viņus labi atceras. Pa e-pastu atsūtītā slīdīšu skatē bija iespēja redzēt, kā Lasvegu latvieši cits pēc cita ierodas, fotografējas, klāj galdu, atver pudeli vīna, piepilda glāzes un tās tukšo, godinot Latviju un latviešus. Todi Edītei Ziemelei bija dzimšanas diena, un viņai nodziedāja „Daudz baltu dieniņu...”

Mums ticis viszilākais ezers,
Un rudākais rudzu lauks.
Visbaltākā bērzu birze,
Vismelnākais rupmaizes klaips.
Un tieši Latvijai ticis
Vissvētākais debess jums,
Jo savu visskaistāko zemi
Dievs ir atdevis mums.

(L.Vāczemnieks)

Luciāna Nukšas atmiņu stāsts

Saeimas vēlēšanas Pildā 1940. gadā

Par Saeimas vēlēšanām 14. un 15. jūlijā uzzinājām radio ziņas 5. jūlijā. Laika bija maz, tā ka ja kāds gribēja iesūtīt kādu „vēlēšanu listi”, tad pa tām deviņām dienām praktiski neko jēdzīgu nevarēja paveikt. Vēlāk dzirdējām stāstam, ka daži mēģinājuši iesniegt savu listi, taču vēlēšanu komisija vienmēr atrada iemeslu noraidīt. Vai nu par vēlu iesniegts vai teikts, ka viss jāraksta ar mašīnu vai kādas gramatiskas kļūdas un, ja beidzot viss bija kārtībā, tad pateica: „Jūsu partijas politiskā platforma neatbilst vēlēšanu nolikumam.” Visi dokumenti, ko iesniedza vēlēšanu komisijai, atpakaļ netika atdoti, un vēlāk tos izmantoja, sastādot izsūtāmo un apcietināmo cilvēku sarakstu.

Tēvs un māte jau pašā sākumā saprata, ka „vēlēšanas” ir tikai politisks farss, Maskavā viss jau ir nolemts, un mums saglabāt neatkarību vairs nav nekādu izredžu. Tāpēc svarīgi būt nosvērtiem, neizrādot atklāti savu nepatiku pret komunistu režīmu un tā censties sevi saglabāt nākotnei. Bet vai, cik to bija grūti izdarīt! Dzirdot blaurīgos krievus lielāmiem vai izplatot atklātus melus, tā vien gribējās pateikt kādu skarbāku vārdu.

Vēlēšanas notika bez starpgadījumiem. Pie vēlēšanu urnas stāvēja kādas piecas personas un vērtīgi skatījās, kā katrs iemet biļetenu. Vienīgi mūsu kaimiņš drēbnieks Francis Mekšs (Franciška) prasīja, kur ir „kabīne” biļeteņa apskatīšanai. Nesaņēmis nekādu atbildi, iemeta biļetenu urnā. Tomēr vēlāk dzirdējām, ka divos biļetenos kandidāta vārdi bija pārsvītroti. Balsu skaitīšanas komisija tos atzina par derīgiem, jo pārsvītrotais vārds bija salasāms. Mēs mājās spriedām, ka tādu izsvītrošanu varēja izdarīt, ja aiz naga iepriekš aizbāž grafīta gabaliņu. Tā Pildā Saeimas vēlēšanās visi nobalsoja par komunistu „Darbaļaužu bloku”.

Pēc Saeimas vēlēšanām daudzi paklusām smējās par kādu gadījumu. Vienu dienu Vonda sapulcinājis visus savus savervētos komunistus un paziņojis, ka brauks uz Ludzas kompartijas komiteju pēc kompartijas biedru kartēm. Lai visi pie „štāba” viņu gaida. Viņi gaidīja līdz pusdienai un beidzot līdz vēlam vakaram. Vonda todien tā arī neparādījās. Otrā dienā vīri atkal salasījās un gaidīja. Vonda vispār todien nerādījās, bet atnācis bija kāds cits aktīvists un paziņoja, ka Ludzas kompartijas komiteja iesniegumus uzņemšanai VKPB noraidīja. Vienīgi pašu Vonda uzņēma par kandidātu, nevis biedru. Līdz ar to uzraksts pie durvīm „Štab...” tika noplēsts, durvis aizslēgtas, un „štābs” savu darbību izbeidza. Nujā, vīri sprieda, kas tas par štābu, ja pats štāba priekšnieks nemaz neskaitās komunisti. Daudziem tā bija liela vilšanās.

Jaunā vara izdarīja daudz blēdību. Piemēram, apsoli-ja, ka izdzēsti visi agrāko laiku parādi, kas bija iztaisīti, izejot viensētās un ceļot ēkas. Par to sevišķi priecājās tēvocis Joņiks, taču pienāca rudens, un bankas atgādinājums klāt. Viņš griezās jaunajā pagasta izpildkomitejā. Tur atbildēja, ka bankas nauda veidojās no darbaļaužu nodokļiem. Tāpēc maksā tik ciet. Avīzēs un radiopārraidēs ziņoja, ka Padomju Savienībā ir bezmaksas izglītība. Tai rudenī, kad sākās skola, paziņoja, ka ģimnazijās un universitātē mācību maksa nav atcelta. Prasīja, kāpēc tā? Atbildēja, ka ģimnazijās, lauku vidusskolās un universitātēs mācās turīgu vecāku bērni, viņi var maksāt. Oktobra revolūcijas nolūks nav taisīt jaunus buržujus. Ja gribi mācīties bez maksas, lūdzu, ej arodskolā un mācies par klempneri vai kalēju un dabūsi pat stipendiju.

Kādu svētdienu tūlīt pēc Saeimas vēlēšanām māte ieteicās: „Tu varētu aizbraukt uz Ludzu, nopirkt puski-logramu halvas. Šodien tur būs liels mītiņš, paej un paklausies, kas un ko runās. Tikai, pasarg’ Dievs, nesāc ar kādiem strīdēties.” Māte iedeva naudu, es lēcu uz velosipeda un laidu uz Ludzu. Ludzā pārtikas veikalā kā parasti bija daudz pircēju. Iepirkās arī sarkanās armijas komandieři ar ģimenes locekļiem. Viņus apkalpoja bez rindas. Sapiirkos. Velosipedu aizbraucu pie Rutkovskiem. Tur pie manis pienāca tēvocis Ignacijs un apjautājās, vai es uz mītiņu arī iešu. Teicu, ka iešu. Ignacijs ieminējās, ka viņš arī labprāt aizietu, tikai vienam nedroši iet, jo pēdējā laikā ar veselību neesot īsti labi. Norunājām, ka iesim abi divi.

Aizgājām. Mītiņš, kam bija jānotiek „zirgu tirgus” laukumā pretī veikalam „Turība”, vēl nebija sācies. Tribīnē bija sakāpuši, cik nu vispār varēja sakāpt. Visi gribēja runāt. Blakus ielā stāvēja smagais auto, kuŗā uz kravas kastes soliēm sēdēja bars latviešu kaŗavīru. Laukums pilns ar cilvēkiem. Karogi. Mums labi izdevās tikt tuvāk tribīnei. Tribīnē Ludzas kompartijas sekretārs Gusevs (ebrējs), lielais revolūcionārs Augusts Samsons, ebrēju sešķlasīgās pamatskolas direktors Gilkins, lielā cīnītāja Skuteļskaja (ebrējiete), vairāki skolēni ar sarkaniem lakatiņiem, kāds Latvijas armijas kapteinis (nu tas gan jādzird), tad vairāki nepazīstami un beigās – kas tad tas? Tribīnē stāvēja arī viens bijušais mazpulku vadītājs (kājās vēl bija mazpulku formas bikses un gaŗie zābaki), ko es biju redzējis mazpulku nometnēs, tikai neatcerējos, no kāda mazpulka viņš bija un kāds viņa uzvārds. Tad Gusevs atklāja mītiņu. Ugunsdzēsēju pūtēju orķestris nospēlēja „Internacionāli”, un „biedri” sāka runāt. Skaŗuŗu toreiz nebija, un tie, kuŗi stāvēja tālāk, nevarēja dzirdēt. Visas runas bija pēc viena šablona. Slavēja Padomju

Savienību un lamāja Latviju un tās valdību. Atceros, ka Skuteļskaja klaigāja: „Padomāriet, ko viņi (Latvijas valdība) bija izdomājuši – kaut kādu tīrības nedēļu! Ko viņi domāja, vai darbaļaudis ir kādi cūkas, ka ar varu jādzen pirtī!” Kāds klusi nobubināja: „Ja paši nevīžo, tad jādzen.” Tad aicināja runāt virsnieku, kas stāvēja tribīnes malā un gaidīja savu kārtu. Vienu roku iebāzis kabatā (kā Ļeņins), otrā turēja papīra lapiņu. Runu viņš sāka ar vārdiem: „Brāļi kaņavīri! Biedri! Ilgus gadus reakcionārā virsniecība visnekrietnākā veidā apspieda, pazemoja un ņirgājās par kareivjiem, sevišķi cittautiešiem. Virsnieks bija viss, kareivis nekas. Nevienu citādi neuzrunāja kā „tu ķēms, tu lops...” Tai brīdī tēvocis Ignacijs man piebikstīja, ka ies mājās, bet lai es palieku un paklausos. Neizturēja. Arī kāds pavecāks vīrs ieminējās – kur gan toreiz bija pats kapteiņa kungs, ka neko nedarīja? Kāds latviešu kaņavīrs, kas stāvēja mums priekšā, apsviedās apkārt un pateica: „Viņš nav ne kapteinis ne virsnieks, bet gan politiķu. Ieradās pirms dažām dienām. Iegērbās virsnieka formā un rāda tautai, skat’ – arī virsnieki ir par padomju varu. Īsts latviešu virsnieks jau neies pa mītiņiem ākstīties...” Tas mums bija liels morālais mierinājums. Pēdējais runāja „mazpulku vadītājs. Viņš uzsāka runu ar „Brōļi latgaļši...” Pieminēja, ka arī latgaļiem ir gājis slikti. Par grāvračiem vien strādāja un par čangaļiem viņus saukāja... Teica, ka tagad tā vairs nebūs. Kad nu visi bija norunājuši, tad visiem kopīgi bija jānobļauj „Urrā!”, nospēlēja „Internacionāli”, un mītiņotāji sāka izklīst.

Arī es devos pie Rutkovskiem, lai brauktu mājās. Atnācu, krustmāte Vera man sacīja, ka tēvocis Ignacijs pavisam sašļucis. Esot dzirdējis no latviešu virsnieka tik nekrietnus, virsniekam apvainojošus vārdus, kādus savā mūžā nebija dzirdējis. Es tūlīt pastāstīju, ka tas formas-tērpā nemaz nebija virsnieks, bet politiķu, to mums pateica latviešu kaņavīrs. Ā, tēvocis Ignacijs atplauka, tāpēc viņš avīzēs mītiņos bieži redzējis virsniekus, kuŗi patiesībā bija tautas un ārzemnieku apmānīšanai. Šai mītiņā mēs daudz uzzinājām.

Pildonieši vēlāk smējās par kādu citu notikumu. Rancāni bija sādža ar latvisku nosaukumu, bet to apdzīvoja krievi – vecticībnieki, gandrīz lielākai daļai uzvārds bija Strogonovs. Šie krievi Rancānos apmetās pēc Napoleona kaŗa, kad latviešu pamatiedzīvotāji izmira ar mēri. Pali-ka tikai latviskais sādžas nosaukums. Vispār šie krievi bija lādzīgi ļaudis, taču viņi ļoti aktīvi uzņēma visus 1940. gada politiskos notikumus. Bija tāds gadījums. Krievi laikam svinēja vecticībnieku Vasarsvētkus. Bija izbrūvēts alus. Saradušies arī alus dzērāji. Sākuši strīdēties par politiku. Vieni aizstāvēja Staļina konstitūciju. Citi to kritizēja. Vai arī katrs to saprata pa savam. Izcēlās kautiņš. Jermolaju Ivanoviču, lielo Pēterburgas revo-

lucionāru, kas bija redzējis un klausījies runājam biedru Ļeņinu un biedru Trocki, smagi piekāva un kautiņā izsita zobus. „Pobiļi mozuriki, pobiļi...” vēlāk žēlojās piekautais. Otram, kas bija pretinieks, ko sauca par Pašku (droši vien Pāvels), izsita aci. Tā pavisam. Izsišana notika ar rīku, ko lietoja karstu podu izcelšanai no lielās krievu maizes cepamās krāsns. Šo rīku paši krievi sauca par „uhvat”. Otrā dienā tā kā vajadzētu saukt policistu vai tautas milici, taču nezināja, kuŗš pēc būtības oficiāli ir vainīgs. Ka neietupina abus divus cietušos. Beigās viņi salīga mieru. Cik nu ilgi naidosies. Paška pēc pāris mēnešiem staigāja ar stikla aci. Vecais Jermolajs Ivanovičs savu atlikušo mūžu nostaigāja bez zobiem. Likst mākslīgus zobus viņam nebija pa kabatai. Tagad abi lielie kaušļi jau sen viņā saulē. Droši vien nav neviena, kas par šo notikumu kaut ko atcerētos.

Neatlaidība vainagojusies ar panākumiem

2010. gada decembra biļetenā bija ziņots par grupas baltiešu tikšanos ASV Kongresa pārstāvju palātas deputātu Hovardu Bernardu viņa birojā Vannaisā, lai lūgtu viņu atbalstīt rezolūciju 267, ar kuŗu apsveiktu Baltijas valstis neatkarības atjaunošanas 20. gadadienā.

ASV Kongresa Pārstāvju palātā 7. decembrī vienbal-sīgi apstiprināja šo rezolūciju – apsveikumu Baltijas balstīm un vienlaikus arī aicinājumu ASV prezidentam turpināt ciešu sadarbību ar Igauniju, Latviju un Lietuvu.

Rezolūcijā uzsvērts, ka ASV valdības amatpersonas vienmēr atzinušas – Baltijas valstu inkorporācija Padomju Savienībā bija nelegāla un, spītējot PSRS represijām, Baltijas valstu iedzīvotāji nekad nezaudēja ticību neatkarībai. ASV Kongresa deputāti arī atzinīgi novērtēja Baltijas valstu sasniegumus un ieguldījumu starptautiskajā sadarbībā pēc neatkarības atjaunošanas.

Rezolūciju ierosināja Ilinojas pavalsts deputāts Kongresā, ASV-Baltijas valstu sadraudzības grupas vadītājs republikānis Džons Šimkus (John Shimkus) un grupas vadītāja vietnieks, Ohaijo pavalsts pārstāvis Kongresā, demokrats Denis Kuciničs (Denis Kucinich). Rezolūciju atbalstīja 37 Kongresa deputāti.

Rezolūcijas pieņemšanu sekmēja Latvijas vēstniecības ASV un Amerikas baltiešu organizāciju – Apvienotās baltiešu nacionālās komitejas, Amerikas baltiešu brīvības līgas un Amerikas latviešu apvienības cieša sadarbība vairāku mēnešu garumā. Lielu darbu ieguldīja arī Latvijas goda konsuli Ilinojā, Floridā, Teksasā un Minesotā, kā arī atsevišķu vietējo latviešu organizāciju pārstāvji, tiekoties un runājot ar saviem Kongresa deputātiem. Kas kludzina, tam allaž tiek atvērts.

Latviešu namā smaržoja piparkūkas

Adventa otrā svētdiena bērnudārza un 1. klases audzēkņiem atšķīrās no citām svētdienām. Skolotājas Iveta Kaņepa, Maruta Lange un Zane Ozoliņa todien nemācīja burtus un ciparus, bet bija sagatavojušas pārsteigumu. Liels galds, pie kuŗu sēžot, bērni lasa, zīmē un līmē, bija pārvērst par virtuves darba galdu. Skolotāja Iveta bija sagatavojusi pietiekami daudz piparkūku mīklu, lai pietiktu visām čaklajām rociņām. Citam tā bija pirmā pieredze gatavot kaut ko tik garšīgu. Sākumā kāds mīklu noturēja par plastilīnu un mēģināja lipināt figūriņas, taču skolotājas ātri izskaidroja, kas kā darāms, un paplātes pildījās ātri. Un ne tikai paplātes, arī vēderiņi, jo mazie ātri atklāja, ka mīkla ir garšīga! Skolotājas bija atnesušas arī dažādas formiņas – eglītes, sniegpārslīņas, rūķīšus, briedīšus, sirsniņas, zvaniņus u. c. Vienaldzīgi šajā darbā nevarēja noskatīties arī vecāki un drīz vien plecu pie pleca ar mazajiem veidoja piparkūkas. Vēl tikai tās vajadzēja noziest ar sakultu un uzputotu olu, apkaisīt ar dekoratīvām pērlītēm, sniegpārslīņām, un cepeškrāsnī iekšā! Drīz vien visu namu pārņēma piparkūku smarža – tā tad tuvojas Ziemsvētki! Piparkūku mīklas recepti Iveta Kaņepa bija dabūjusi no Čikāgas skautu un gaiŗdu vecāku padomes izdevuma „Pēc acumēŗa un garšas, kamēr gatavs”, receptes autore ir Inga Lucāne. **S.G.-P.**

**Dienviŗkalifornijas latvieŗu
sabiedriskā centra
biedru (ziedotāju) pilnsapulce
2011. gada 13. februārī plkst. 12.30
Losandželosas latvieŗu namā,
1955 Riverside Drive**

Darba gaita:

Kvōruma konstatēšana;

Sapulces vadības izraudzīšana;

**Iepriekšējās pilnsapulces protokola nolasiŗšana
un pieņemšana;**

**Latvieŗu nama priekŗnieka ziņojums par
darbību 2010. gadā;**

Kases pārskats par 2010. gadu;

Revīzijas komisijas ziņojums;

Latvieŗu nama 2011. gada budŗeta pieņemšana;

Pārvaldes locekļu vēlēšanas;

Daŗādi jautājumi.

Losandželosas latvieŗu nama pārvalde

Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas balva

Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas fonds piešķir gadskārtēju balvu pārmaiņus literātūrā un mākslā rakstniekiem un gleznotājiem, kuŗi ar saviem darbiem rosinājuši un bagātinājuši mūsdienu mākslu un literātūru, dzīvojot ārpus Latvijas. Balvas lielums ir ASV \$20 000.

2010. gadā Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas fonda balva mākslā piešķirta gleznotājam un grafiķim Jānim Šēnbergam (Jan Senbergs) Austrālijā

Mākslinieks dzimis 1939. gadā un Austrālijā iebrauca 1950. gadā. Patlaban Jānis Šēnbergs (Jan Senbergs) ir viens no izcilākiem pasaules latviešu izcelsmes un Austrālijas māksliniekiem. Viņa darbi atrodas *National Gallery of Australia*, Kanberā, *Museum of Modern Art*, Melburnā, *National Gallery*, Vašingtonā, D. C., *Museum of Modern Art*, Ņujorkā, *Museum of Fine Arts*, Hjūstonā, Teksasā u. c. Atzinību viņš it īpaši izpelnījies ar saviem serigrafiskiem (darbiem, kas darināti sietspiedes tehnikā), kuŗos mākslinieks sev raksturīgās sabiezinātu līniju un formu kompozīcijās atsedz modernās „civilizācijas” konstrukcijām, celtnēm un mašīnām piesārņoto un pārbīvēto pasauli. Katra līnija ir kā asa nagla, kas dursta skatītāja zemapziņu. Līdzīgi kā vecmeistari Fransisko Goja un Onorē Domjē savās sarkastiskajās gravīrās un litogrāfijās J. Šēnbergs konstruē chaotisku civilizācijas panorāmu, kuŗā cilvēkam vairs nav vietas. Šēnberga darbos cilvēks ir nozudis!

Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas fonda Atbalsta balva piešķirta Pasaules Latviešu mākslas apvienības projektam

Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas fonds, atsaucoties Pasaules latviešu mākslas savienības (Global Society for Latvian Art) aicinājumam, ziedo 10 000 dolāru latviešu diasporas mākslas krātuves izveidošanai Cēsīs. Šis ir Leldes Kalmītes izlolots sapnis, un mākslinieki cer, ka sabiedrības un organizāciju šo projektu atbalstīs. Runa nav par dažiem sīkiem remontiem, pāris krāsu podiem un cementa maisiem, bet par ēkas remontu un izbūvi, kas vienlaikus būs mākslas krātuve, pētniecības centrs un izstāžu telpas 20. gs. latviešu trimdas mākslas darbiem, no visas pasaules pārvestiem dzimtenē.

Gvido Augusts

Okupācijas mūzeja darbinieki pateicas latviešu organizācijām

„Latvijas 50 gadu okupācijas mūzejs ir uzsācis jaunu ziedojumu vākšanas kampaņu ASV, kuŗas mērķis ir nodrošināt mūzeja darba nepārtrauktību un attīstību smagajā ekonomiskajā situācijā, kas Latvijā joprojām nebeidzas. No Rīgas uz visām ASV pavalstīm 2. novembrī tika izsūtītas vēstules, adresētas latviešu organizācijām. Vēstulēs mūzeja direktore Gundega Michele un direktores vietnieks Valters Nollendorfs stāsta, kā strādāts šajā gadā, kad valsts faktiski nav varējusi mūzeju finansiāli atbalstīt. Jāpateicas ziedotājiem un darbiniekiem, ka tas darbojies.

Mūzeja pārstāvji raksta: „Tomēr paveikti lieli darbi. Pavasarī mūsu vēsturnieki parādīja paplašinātajām telpām piemērotās ekspozīcijas maketu un eksponātu plānu. Lai gan mūzeja ēkas rekonstrukciju valdība ir atlikusi, ekspozīcijas plāns nepaliks uz „putekļaina plaukta”. Tas kļūs par pamatu virtuālai mūzeja ekspozīcijai, ko ar Eiropas Savienības atbalstu nākamgad varēs redzēt tieklī. Atbalstītāju ziedojumi nodrošinājuši, ka varam turpināt veidot jaunas interaktīvas iekārtas, kas būs lietojamas gan vecajā, gan jaunajā ekspozīcijā. Mūzeja zālē jau darbojas interaktīvā karte par padomju soda noņemtu sistēmu *GULAGS*. Nākamgad plānojam veidot interaktīvus objektus par latviešu trimdu un Staļina-Hitlera paktu. Esam daudz darījuši, lai valdība pamanītu mūzeja vajadzības. Pēc mūsu ielūguma mūzeju apmeklēja Latvijas ministru prezidents Valdis Dombrovskis, arī finanču un kultūras ministrs. Mūzeja vadība savukārt bija pie valsts prezidenta Valža Zatlera. Valstsvīri atzina, ka mūzejs ir valstiski nepieciešams. Valdība piešķīra naudu mūzeja ēkas siltināšanai, kas nākotnē samazinās izdevumus par apkuri.”

Mūzeja vadība stāsta par „Draudzīgo izaicinājumu”, ko ierosinājis Edvarda un Džoanas Andersu 20 000 dolāru ziedojums un apsolījums tādu pašu summu ziedot vēl četrus gadus. Izaicinājumam jau ir vairāki sekotāji Rīgā un Amerikā. Šos līdzekļus lieto mūzeja ikdienas darbā.

G. Michele un V. Nollendorfs vēstulē apliecina, ka ASV latviešu organizāciju atbalsts nodrošina mūzeja turpmāko darbu.

Līga Strazda,

Okupācijas mūzeja Sabiedrisko lietu speciāliste

Aicinājums atbalstīt arzemju latviešu mūzeja „Latvieši pasaulē” izveidi

Maija Hinkle, „Latvieši pasaulē” valdes priekšsēde

maijahinkle@verizon.net, 607-273-1319

Ko Latvijas iedzīvotāji zina par latviešiem pasaulē – par viņu dzīvi, vēsturi, kultūru? Ļoti maz. Ko mēs paši gribam stāstīt nākamām paaudzēm par mūsu pieredzi, Latvijas atstāšanu, dzīvi jaunā vidē? Kur un kā mēs atstāsim viņiem un citām paaudzēm vēstījumu par pagājušo? Viena, šobrīd jau ļoti reāla atbilde ir – topošajā arzemju latviešu mūzejā Latvijā, „Latvieši pasaulē – mūzejs un pētniecības centrs” (saīsinājumā LaPa), kuŗa mērķis ir pētīt, izskaidrot un parādīt Latvijas izceļošanas vēsturi pēdējos 200 gados un izceļotāju dzīves, kultūru un devumu Latvijai un pasaulei.

Par mums

LaPa ir privāta, bezpeļņas organizācija, dibināta 2007. gadā, ar biroju, krātuvi un profesionāliem darbiniekiem Rīgā, aktīvu valdi un biedriem Amerikā, Latvijā un Kanadā. Tautieši ir dāvinājuši priekšmetus, un LaPa mūzejam veidojas vērtīgs krājums, kas liecina par Latvijas atstāšanu un latviešu dzīvi un kultūru dažādās pasaulēs malās. Pirmā LaPa patstāvīgā viesizstāde Latvijas 50 gadu okupācijas mūzeja vestibilā 2010. gada vasarā guva jūsmīgas apmeklētāju un kritiķu atsauksmes. Pašlaik pa Latviju ceļo pirmā kopējā LaPa un Latvijas Nacionālās bibliotēkas izstāde par latviešu izceļošanām. Ar vairākām citu valstu migrāciju institūcijām veidojas vērtīgas sadarbības un kopprojekti.

Kontaktinformācija:

lapainfo@gmail.com www.lapamuzejs.lv

ASV: Latviešu diasporas mūzeja fonds (LDMF)

MVoldins@aol.com

Kanadā: astride.silis@sympatico.ca

Mūzeja mājvieta

Arzemju latviešu mūzejam nepieciešams iegūt un izveidot pastāvīgu mājvietu, lai tas iekļautos Latvijas mūzeju saimē. LaPa jau no paša sākuma meklēja mūzeja mājvietu vietā, kam ir tiešs sakars ar izceļo-

šanām. Tāda vieta ir Latvijas trešā lielākā pilsēta Liepāja, kas bija galvenā izceļošanas pilsēta jau no cara laikiem, kā arī Otrā pasaules kara beigās. Liepājas pilsētas Dome aktīvi atbalsta LaPa mūzeja izveidi Liepājā, piedāvājot LaPai gandrīz vai ideālu ēku mūzejam – pilsētas bijušo vakarskolu par lētu, izsoles cenu. Mājai vajadzīgi

līdzekļi lai to piemērotu mūzeja vajadzībām.

Lūdzam arzemju latviešu atbalstu, lai LaPa varētu nopirkt mūzejam ēku un to pārbūvēt. Bez plaša arzemju latviešu atbalsta nebūs arī arzemju latviešu mūzeja Latvijā.

Ziedojumus var atskaitīt no ienākuma summas, par kuŗu jāmaksā nodoklis; tos katru gadu akumulēs, tādējādi paaugstinot ikviena atbalstītāja katēgoriju. **Lūdzam lietot angļu valodas ziedojuma formu.**

Latvian Diaspora Museum To Be Developed in Liepāja, Latvia

What do we want to tell our descendants about the emigre experience – about leaving Latvia and creating a new life in another country? Where will we leave our footprints, which our descendants will be able to track for generations to come? – One increasingly realistic answer is at the diaspora Latvian museum, „Latvians Abroad – Museum and Research Center” (LA-MRC) in Latvia, whose primary mission is to research, interpret and disseminate the story of emigration, flight and evacuation from Latvia during the last 200 years and the life and culture of diaspora Latvians in all parts of the globe.

About us

LA-MRC, officially known as „Latviesi Pasaule” in Latvia, was founded in 2007. It is a private, non-profit organization, with professional staff, rented office and storage space in Riga, and an active Board of Directors and members from Latvia, USA and Canada. Thanks to many donations of materials from Latvians abroad, LA-MRC is starting to form a valuable collection for exhibitions and research. Its first travelling exhibition, presented this summer at the Occupation Museum in Riga, earned raves from visitors and critics alike. LA-MRC is also a partner in a travelling exhibit series by the Latvian National Library. Several multinational projects are planned. Information:

www.diasporamuseum.lv lapainfo@gmail.com
in USA for Latvian Diaspora Museum Fund (LDMF):

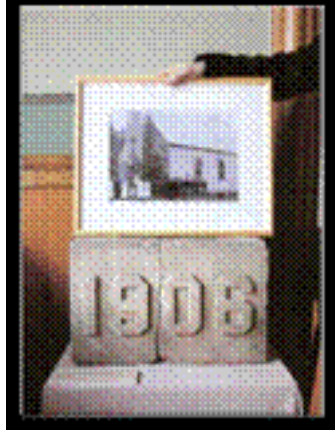
MVoldins@aol.com maijahinkle@verizon.net

in Canada: astride.silis@sympatico.ca.

Museum site and building

The Museum's board sought a location significant in the history of Latvian emigration and selected the city of Liepāja. This major port on the Baltic Sea served as the main embarkation point from Latvia in the 19th and early 20th centuries and for many World War II refugees. The Liepāja City Council welcomes this decision and has offered an appropriate building for a modest auction price. The building is a sound, two-story structure in the city center, near the transportation hub and a city park.

In order to purchase the museum building and adapt it to the specifications for a modern museum, we urgently need your support. Without the active and generous support of the diaspora Latvian community, there will be no diaspora Latvian museum in Latvia.

Cornerstone of first Latvian-built church in USA

AS YOUR DONATION GROWS – LA-MRC GROWS

- LA-MRC Donor \$0 – \$99
- LA-MRC Bronze Donor \$100 – \$249
- LA-MRC Silver Donor \$250 – \$999
- LA-MRC Gold Donor \$1000 – \$4999
- LA-MRC Amber Donor \$5000 – \$9999
- LA-MRC Museum Patron \$10,000 – \$24 999
- LA-MRC Platinum Museum Patron
\$25 000 – \$49 999
- LA-MRC Diamond Museum Patron \$50 000
and above

Gift in honor or memory of

Your donations will accumulate year after year and will be published in the LA-MRC newsletter.

Your donation is tax-deductible.

Checks should be written to LDMF and mailed to LDMF, c/o M. Voldins

131 Langdon St. Newton, MA 02458

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2011. gadu \$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā: \$.....

Uzvārds, vārds, adrese:

Tālr.: _____

El. pasts: _____

Čeki izrakstāmi ar norādi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center
un nosūtāmi: **Latvian Community Center**
1955 Riverside Drive Los Angeles, CA 90039-3704

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt klīņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993
1700 Malcolm Ave. #102, Los Angeles, Ca 90024
e-pasts: pegijat@inbox.lv
vai: pegijakalninataube@yahoo.com

Tulkojumu birojs: www.Filologi.lv

Piemineklis pasaules apceļotājam, jūrasbraucējam kaķim Trimam

Jūrasbraucēju un kartografu, Karaliskās flotes kapteini Metjū Flindera (Matthew Flinders 1774-1814) viņa ceļojumos apkārt zemeslodei pavadīja uzticams draugs, kaķis Trims. Viņš piedzima 1797. gadā, kad M. Flinders devās izpētes braucienā uz Austrāliju. Uz kuģa *Reliance* bija Londonas kaķene, kas ceļā no Labās cerības raga uz Botānijas līci Indijas okeanā laida pasaulē mazuļus, un viens īpaši izcēlies ar savu enerģiju, izmanību un drosmi. Kaķis ieguva vārdu Trims un drīz vien kļuva par kuģa apkalpes mīluli. Viņš bija melns, ar baltu zvaigznīti uz krūtīm, baltu plankumu zem apakšlūpas un baltām ķepām. Gadījies, ka Trims iekritis ūdenī, kad kuģis bija noenkurots ostā, bet pratis labi peldēt un, ja pameta virvi, veikli pa to uzrāpās atpakaļ uz kuģa. Viņš ātri iemācījies dažādus trikus. Pie ēdiena galda Trims vienmēr bijis pirmais, bet neko neaizticis, gaidījis, kamēr visiem ir kas uzlikts uz šķīvja un pēc tam ēdējus apstaigājis un pieprasījis savu daļu, turklāt pamanījies kaut ko dabūt arī no tiem, kuŗi vilcinājās viņu apkalpot. Trims nogaidījis brīdi, kad ritējušas dzīvas sarunas, un veikli nocēlis gabalu gaļas no dakšiņas. Viens no kuģa stjuartiem ar Trimu mēdzis sarunāties gluži kā ar cilvēku.

Ar kuģi *Reliance* M. Flinders 1800. gadā garām Svētās Helēnas salai devās atpakaļ uz Angliju. Viņš gatavojās savām kāzām un tikmēr Trimam sameklēja patvērumu kādas paziņas mājā Londonā, taču kaķis nekādi nevarēja pierast pie dzīves uz sauszemes, jo jutās ierobežots. Viņš plēsa traukus, lēca cauri loga stiklam, kļuva gandrīz vai mežonīgs. Arī Flindera draugs, kas paņēma Trimu pie sevis, ilgi viņa klātieni neizturēja. Par laimi M. Flinders drīz vien devās jaunā ceļojumā uz dienvidjūrām, šoreiz ar kuģi *Investigator*. Trims te atkal jutās savā elementā un kļuva par barvedi pat pāris kuģa suņiem. M. Flinders devās uz Austrāliju atkārtoti 1801., 1802. un 1803. gadā, visos līdzi brauca arī Trims.

Kuģis *Investigator* savu laiku bija nokalpojies, Flinders un Trims pārcēlās uz kuģa *Porpoise*, lai atgrieztos Anglijā. Taču kuģis 1803. gadā Indijas okeanā uzkrēja koraļļu rifam, M. Flinders kopā ar citiem un Trimu aizpeldēja uz *Wreck Reef Bank*, Koraļļu jūrā, kur viņi pavadīja divus grūtus mēnešus. Ieradās glābējkuģis – šoneris *Cumberland*, taču tam radās sūce, kas bija jālabo Maurīcijā, salā, kas piederēja Francijai. Tolaik angļi ar frančiem kaŗoja, ceļotājus apvainoja spiegošana, komandierus kopā ar Trimu ieslēdza atsevišķā telpā. Vēlāk viņus pārvietoja uz cietumu, un kāda sieviete piedāvājās Trimu pieņemt savai meitai par draugu. M. Flinders negribīgi piekrita, taču jau pēc divām nedēļām salas avīzē parādījās ziņa, ka kaķis pazudis. Par viņa atrašanu piesolīja 10 spāņu dolaru. M. Flinders bija gauži nobēdājies, viņš

paziņoja, ka ir ar mieru maksāt pat 50 dolāru atlīdzību. Taču visas pūles Trimu atrast izrādījās veltīgas... Metjū Flinders ieslodzījumā pavadīja septiņus gadus, tikai 1810. gadā viņam beidzot atļāva atgriezties Anglijā. Gūsta gadi bija smagi, Flindera veselība pasliktinājās, viņš novecoja pirms laika un dzīvoja vairs tikai četrus gadus. Savam uzticamajam draugam viņš bija uzrakstījis sirsnīgu nekrologu, apsotot uzcelt viņam pieminekli. Protams, to viņš nepaspēja. M. Flinderam pieminekli atklāja 2006. gada 16. martā viņa dzimtās pilsētas Doningtonas (Linkolnšīrā, Austrumanglijā) tirgus laukumā, ar Trimu pie kājām. Tajā dienā pagāja 232 gadi kopš Metjū Flindera dzimšanas. Vārdu Trims savam mīlulim M. Flinders aizguva no Lorenza Sterna (Laurence Sterne) noveles *Tristram Shandy*, kuŗā par Trimu iesaukts uzticams kalpotājs. M. Flinders par Trimu uzrakstīja eseju, kas ilgi glabājās Nacionālā jūrniecības muzejā Grīnvičā, Anglijā, un publicēta tikai 1973. gadā.

Tēlnieka Džona Kornvela (John Cornwell) darināto Trima bronzas skulptūru 1996. gadā novietoja Sidnejā uz Mičela (Mitchel) bibliotēkas loga dzegas, tieši aiz 1925. gadā uzceltā pieminekļa M. Flinderam. Pie bibliotēkas ir kafejnīca *Trim*. Ievērojamais Austrālijas rakstnieks Braiss Kurtonijs (Bryce Courtanay) par Trimu 2002. gadā uzrakstījis romānu *Matthew Flinders Cat*

Jauna satikšanās vieta

LATVIEŠIEM Amerikā

WWW.LATVIANUSA.COM

**Iespēšanas, kopēšanas
un dizaina darbi**

Pēteris Brecko

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

Tālr.: 818-783-4900

E-pasts:

LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespēž arī mūsu biļetenu!

**NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA,
PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA;**

**PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIE-
TU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES
UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KON-
SULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS
NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAI-
KĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA
PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU
ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZ-
ŅĒMUMIEM MĀJU PIRKŠANAI,
PĀRFINANCĒŠANA u. c.**

**IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS
NOKĀRTOT DARĪJUMU**

NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:

MĀRTIŅŠ LEIKARTS

tālr.: 310-717-7577;

e-pasts: martin@shorewood.com

ALAS 2010. gada

pārbaudījumu rezultāti

2010. gada maija pirmās nedēļas nogalē ALAS pārbaudījumā piedalījās četrdesmit deviņi 7. un 8. klases skolēni no desmit ASV latviešu pamatskolām.

Valoda un vārdu izpratne:

1. vietu daļa **Nikolais Kārklīņš** (Indianapoles latv. skolas 8. kl.) un **Aleks Berkolds** (Losandželosas latv. skolas 8. kl.);

2. vietu daļa: **Māra Ģiga**, **Āris Putenis**, **Daiga Cera**, **Tomass Pildegovičs**;

3. vietu daļa: **Laura Kontere** (Mineapoles latv. skolas 8. kl.), **Jēkabs Heijs** (Hayes; Nudžersijas latv. skolas 7. kl.), **Sarma Millere**, **Aurora Zemjāne** (Losandželosas latv. skolas 8. kl.), **Dāvis Kārklīņš** (Kalamazū latv. skolas 7. kl.), **Madalēna Miniāte** un **Laila Lapiņa** (abas Ņujorkas latv. ev. lut draudzes Salas skolas 7. kl.).

Rotaļgrupiņa mazuliem

Vija Vīksne aicina jaunās māmiņas ar saviem mazuliem katra mēneša otrā svētdienā plkst. 11.00 pulcēties Grifita parkā bērnu rotaļlaukumā *Shane's Inspiration* – vietā, kur plīvo Latvijas karogs.

Visi bērni un viņu vecāki sirsnīgi aicināti piedalīties! Sīkāku informāciju var iegūt, sazinoties ar Viju Vīksni: vija@rauda.net

Fotografe Gunta Šķēle-Lujāne piedāvā iemūžināt kāzas, kristības, iesvētības un citus svinīgus gadījumus.

8343 Tunney Ave, Northridge, CA 91324

Kabatas tālr.: 818-442-4127

E-pasts: guntaa@gmail.com

MobileMe Gallery at <http://gallery.me.com/gunta>

<http://picasaweb.google.com/guntaa>

Galerija *Baltic Crossroads*

3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216; 818-644-0182

Latviskas rotas, grāmatas, audumi, tautastērpi,
keramika, fotografijas

Atvērta katru dienu, izņemot pirmdienas

Mūžam jaunā Liepāja

Katrs dziesminieks vēlas, lai viņa domas aiziet tautās un dzīvo ilgāk par viņu pašu. Lāčplēšu dienas priekšvakarā Māris Čaklais piedzīvoja zvaigžņu stundu, kāda lemta retajam: viņa vārdi dziesmai, kas kļuvusi par Liepājas himnu, tagad lasāmi visas ielas gaŗumā. Tieši tā – nevis iela nosaukta viņa vārdā (arī to pāragri Aizsaulē aizgājušais dzejnieks būtu pelnījis), bet piecās bronzas skulptūrās iedzīvināts dzejolis par pilsētu, kuŗā piedzimst vējš. Nudien, nez vai ir liepājnieks, kuŗš nevarētu nodungot Imanta Kalniņa dziesmas melodiju vai kuŗam, Austru Pumpuri uz ielas satiekot, vispirms neienāktu prātā šī, jau trīsdesmit piecus gadus dziedātā dziesma. Kāda laime, ka liepājnieki nepasteidzās izvēlēties citu himnu!

Kūrmājas prospektam Liepājā ir cienījama vēsture, tā slava nav bālējusi, bet gluži otrādi, vairojusies. Pašas kūrmājas gan vairs nav, tramvajs uz plūdmali arī vairs nevizina, bet prospekts un tā nami ir sakopti. Platā iela ved tieši uz pieminekli jūrā bojā gājušajiem zvejniekiem un jūrniekiem, 2000. gadā tam piestiprināja piemiņas plāksni ASV jūras kuŗa lidmašīnas apkalpei, ko krievu armijnieki virs jūras notrieca 1950. gada 8. aprīlī. Tagad tas ir iespējams. Pirms gadiem divdesmit nez vai varētu uzcelt pieminekli *Telefōnistam*, kuŗš stabā sēž, *Varen varošai vārņai*, kas kokā ķerc, *Dzintara latviešiem*, kuŗi krogā sēž, *Laiviniekam*, kas dēli tēš, *Cilvēku mežam*, kam politiskā vara liek pieplakt pie zemes!

Nav šaubu – Māris Čaklais no debesu plašumiem ar milzīgu interesi vēroja, kā pārgalvīgās idejas autori (visvairāk tēlnieki Ģirts un Gaidis Burvji, Kārlis Īle) lauzīja galvu un piegludināja viedokļus, kā metallkalēji slīpēja burtus un notis, visbeidzot, kā Kūrmājas prospekta iedzimtie pārsteigumā atgāza galvas, pēkšņi ieraudzījuši

telefōnistu un viņa stabu!

Tajās dienās pūta stiprs vējš, dažu dienu krastmalā ar seju pret jūru bija grūti pat nostāvēt. Taču nekad nav ļaunuma bez labuma: pa dzintara gabalam tika ne tikai tiem, kuŗi apāva zābakus un brida ar īpašu tīklu jūrā, bet arī ciemiņiem ar lokanu muguru. Un, kad esi pieliecies, pat vējianā laikā vari saskatīt: smiltis tiešām te izcili baltas un smalkas!

Jā, Liepāja ir interesanta gan vietējiem, gan tūristiem: pilsētā darbojas Latvijā vecākais profesionālais teātris un šosezon tā iestudējums, krievu autora Germana Grekova drāma „Hanana” atzīta par vienu no labākajām izrādēm, neaizstājams transportlīdzeklis pilsētas robežās ir Baltijā vecākais elektriskais tramvajs (tāpēc pilsēta nav spēkratu pārblīveta), koncertus rīko profesionāls simfōniskais orķestris, Trīsvienības baznīcā skan pasaulē lielākās mechaniskās ērģeles. Pirms pāris gadiem, kad klajā nāca grāmata „Jansonu dzimta”, kam ar Liepāju ļoti ciešs sakars, pie ērģelēm apsēdās arī Marisa Jansona meita, Pēterburgas Marijas teātra pianiste Ilona Jansone. Liepājas amatnieku namā var apskatīt pasaulē gaŗākās dzintara krelles – 123 metri, 19,5 kgilogrami.

Pasaulē gaŗākās dzintara krelles

Pilsētas kuŗa osta ir unikāls inženiertechnisks pieminekļis, tas kā magnēts pievelk ekstrēmā tūrisma cienītājus – te var pārnakšņot pat cietuma karcerī. Arī krievu tūristiem te ir ko redzēt: panorāmu rotā Baltijā augstākā kupolceltne – Sv. Nikolaja pareizticīgo Jūras katedrāle.

Vēsā gadalaikā visu tautību un ticību ļaudis satikties un mierīgi līdzās pastāvēt (pareizāk, pasēdēt) var tējnīcā, kafejnīcā vai restorānā, atbilstīgi interesēm un maciņa biezumam. Liepājā šādu iespēju ir, nudien, desmitreiz

Telefōnists stabā Kūrmājas prospektā

vairāk nekā, piemēram, arīdzan ļoti studentiskajā Veimārā. Visspožākā ir Latvijā pirmā – Liepājas rokkafejnīca, kas darbojas jau astoņus gadus. Kafējnīcas priekšā izveidots vienkāršs un gaudmīgs mūzikas zvaigžņu roku nospiedumu monuments, nebūt sliktāks kā Holivudā vai Honkongas centra krastmalā, drīzāk pat labāks, jo Noras Bumbieres, Eduarda Rozenštraucha vai Raimonda Paula un citu slavenību rokām pāri neviens nebradā, roku nospiedumi ir katrs uz sava postamenta. Un galvenais – vietas šajā laukumā vēl ir gana, lai tikai mūziķi sacer un dzied!

Kopumā Liepājai ar vēsturisko atmiņu viss ir labā kārtībā: lai gan pilsētai netrūkst seno namu (dažu fasādi rotā pat cipars, kas tuvs laikiem, kad hercoga Jēkaba kuģi vēl piestāja Tobago un Gambijas krastos), lai gan Otrā pasaules karā milzīgs daudzums namu, pat veselas ielas (piemēram, Vītolu) tika sagrautas drupās, kaut piemiņas plāksnes atgādina gan par Kārļa Ulmaņa, gan padomju laikiem, pilsētu grūti nosaukt par *sirmo*. Kad redzi, cik pašpazinīgi, spītējot jūras vējam, kailu galvu no skolas mājās nāk pamatskolēni, ir iemesls rakstīt: *mūžam jaunā Liepāja!*

Taču galvenais – pilsēta tikusi pie vēl viena, ļoti oriģināla rotājuma – gluži kā sieviete, kas to pelnījusi, bet nav uz to cerējusi. Gan pašu zemes, gan ārvalstu latviešus gribu mudināt: brauciet droši uz Liepāju, tur nekad nebūs gaļlaicīgi. Gardēži dabūs nogaršot gan siltus sklandraušus, gan kūpinātas zivis (sestdienās Liepājas promenādē darbojas zivju tirdziņš), un vēl neviens liepājnieks nav apšaubījis, ka Liepājas tirgus paviljons ir skaistākais Eiropā.

Un, ja pat visa Eiropa mēģinās lepnos kurzemniekus kaut kā pārspēt, viņiem, vienalga, paliks vēja šūpuļa vārds – jo tā ir *pilsēta, kuŗā piedzimst vējš!*

Dodoties uz Rīgas autobusu, stāvvietai piesteidzās jauna, skaista un kaut kur redzēta meitene – Jolanta Strikaite (koŗa „Kamēr...” ilggadēja soliste) un vairākiem Losandželosas latviešiem pazīstamā Ingus Strikaisha māsa. (Ingus patlaban dzīvo Virdžīnijas pavalstī, bet

Laukums ar rokkafejnīcu, priekšplānā mūziķu roku nospiedumu galerija

e-pasta vēstulē viņš raksta, ka nākamos Ziemsvētkos atkal būs Losandželosā.)

Jolanta pastāstīja, ka liepājnieki Valža Lūriņa režijā iestudē „Vestsaidas stāstu”, Jolantai būšot Marijas loma, izrādes diriģents – Andris Veismanis. Pirmizrāde 10. decembrī! Tātad Liepājā atdzims arī opera, kuŗā ar izciliem panākumiem reiz darbojās Marisa Jansona vecāki – Iraīda un Arvīds. *Viss notiek* – kā saka jaunieši. No liepājniekiem arī citu pilsētu iedzīvotāji un amatpersonas var mācīties nozīmīgas parādības neierakstīt smiltīs, bet iegrāmatot piemiņas zīmēs. Un tomēr – vislielāko pārsteigumu trešā lielākā Latvijas pilsēta sagādā ar... labdarības urnu (tādas redzamas ik lielveikalā un tirdzniecības centrā): vienā bija iemesti ne tikai dzeltenie santīmi, bet arī dzintara gabali! Skaidrāks par skaidru – Liepājai ir sava, nedevalvējama valūta!

Liepājas vecās ostmalas promenādes sākumposmā 2004. gada 21. jūlijā atklāja lielo Dzintara pulksteni, kuŗa izveidei liepājnieki saziedoja 50 litru dzintara gabaliņu. Šādu pulksteni izveidot ierosināja Uldis Grava. 2003. gada augustā notika metu konkurss. Žūrijai un liepājniekiem vislabāk patika tēlnieces Olgas Šilovas un architekta Roberta Riekstiņa darbs. Simboliskais smilšu pulkstenis ir četru metru augsts, no rūdīta stikla un cinkota tērauda. Šo unikālo pulksteni uzlūkojot, saprotams, ka dzīvē neko svarīgu nedrīkst nokavēt!

Anita Mellepe

JOCIŅI

„Vai dzirdēji, ka bokseris, kam bija cerība kļūt par pasaules meistarū, ir diskvalificēts?”

„Nē, kāpēc?”

„Mānticības dēļ – viņš cimdā bija iebāzis pakavu.

„Tēt, par ko kļūst futbolists, kas viņš vairs labi neredz?” jautā mazais Jānītis.

„Tad viņš kļūst par tiesnesi,” atbild tēvs.

„Jau vairāk nekā piecas stundas jūs noskatāties, kā es makšķerēju. Vai pats nevēlaties makšķerēt?”

„Nē, tam man pietrūktu pacietības.”

Kārlis ar sievu aiziet uz peldbaseinu. Viņš pie sevis runā: „Dīvaini, dīvaini dīvaini.”

„Kas ir dīvaini?” jautā peldbaseina uzraugs.

„Mana sieva vakar mācījās peldēt un šodien jau vairāk nekā pusstundu nirst.”

Ernests nolēmis jaunā gadā zaudēt svaru. Pēc pāris dienām viņš atsakās no diētas ievērošanas: „Man nenāk ne prātā nomirt badā tikai tāpēc, lai dzīvotu dažus gadus ilgāk.”

As Medical Director of Orange County Plastic Surgery, Juris Bunkis, M.D., F. A.C.S. brings 30 years of surgical expertise to our communities. Dr. Bunkis is a Harvard trained, Board Certified Plastic Surgeon and Member of numerous prestigious organizations including the American Society of Aesthetic Plastic Surgeons, The International Society of Aesthetic Plastic Surgery, the American

Society of Plastic Surgeons and the California Society of Plastic Surgeons. Dr. Bunkis, a former faculty member at the University of California, San Francisco, has published more than 40 scientific publications, abstracts and book reviews, and 17 book chapters in plastic surgery text books. Dr. Bunkis will be regularly featured in this Cosmetic Surgery, Ask the Doctor Q&A column. Please call Dr. Bunkis at 949-888-9700, or email your questions to bunkis@ocps.com 30212 Tomas Suite, 275 Rancho Santa Margarita, CA 92688

Godātie lasītāji!

Latvijā jau turpat gadu iznāk augstvērtīgs, informatīvs un interesants nedēļas žurnāls „Ir”. Noteikti daudzi ārzemju latvieši ar to jau iepazinušies. Aicinām pasūtīt šī izdevuma iespiesto vai tīmekļa versiju 2011. gadam un dāvināt to radiem un draugiem Latvijā, kā arī bibliotēkām.

Abonements: <http://www.ir.lv/abonesana/>

Var maksāt ar kredītkarti.

Žurnāls „Ir” ir interesants, uzticams, ētisks preses izdevums un pelna vislielāko atbalstu. Kamēr būs šāda veida žurnālistika, ir cerība uz izglītotu sabiedrību un demokrātisku Latviju.

Anna Žīgure
Juka Rislaki

Tulkošanas birojs POLYGLOT

Kr. Barona iela 37, Rīga

kabatas tālr.: (+371) 26811141

tālr.: (+371) 67272530, tālrakstis: (+371) 67272530

e-pasts info@polyglot.lv www.polyglot.lv

Mērenas cenas, 3-6 lati par lappusi, augsta kvalitāte

Piedāvāju dažāda veida apdrošināšanas produktus kapitāla aizsargāšanai.

Action Capital Insurance Services, Inc.

Verners Vallis

tālr.: 949-374-3340 Lic #0G61139

ALAs mājaslapā www.alausa.org

atrodamas ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām, var apskatīt grāmatas vāku, uzzināt, cik eksemplāru krājumā

Draudzes Ziņas

Foto: Dāvis Kaņeps

Dziļš ziemas miers un klusums pie Stirnu ezera Ņudžersijā

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes māc. Dāvis Kaņeps: 611 Pruitt Drive, Redondo Beach, CA 90278 310-621-9572

Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta

Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 949-443-2150

Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 949-443-5170

Dāmu kom. priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 310-396-5244

Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063 805-522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

Draudzes dzīves kalendārs janvārim un februārim

2. janvārī plkst. 11.00 Jaungada dievkalpojums ar dievgaldu;
aizlūgsim par Sietlas draudzi (māc. Dr. Daira Cilne)
un par Balvu draudzi (māc. Mārtiņš Vaickovskis)

9. janvārī plkst. 11.00 dievkalpojums – epifanijas laika pirmā svētdiena;
aizlūgsim par Sanpaulas draudzi Brazīlijā (slud. Roberts Pontuška)
un par Bauskas draudzi (prāv. Aivars Siliņš)

16. janvārī plkst. 11.00 dievkalpojums – epifanijas laika otrā svētdiena
Aizlūgsim par Sanktpēterburgas Jēzus draudzi Krievijā (māc. Juris Zariņš)
un par Bārbeles draudzi (māc. Artis Burovs)

19. janvārī plkst. 11.00 BĪBELES STUNDA BAZNĪCĀ

23. janvārī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – epifanijas laika trešā svētdiena;
aizlūgsim par Sandiego draudzi (prāv. Dāvis Kaņeps)
un par Bātes-Vaiņodes draudzi (palīgmāc. Ivars Eisaks);
pēc dievkalpojuma pankūku brokastis baznīcas lejas zālē

30. janvārī plkst. 11.00 dievkalpojums – epifanijas laika ceturtnā svētdiena;
aizlūgsim par Saginavas draudzi (māc. Leons Vīksne)
un par Bergu draudzi (māc. Videmars Rumpēters)

6. februārī plkst. 11.00 dievkalpojums – epifanijas laika piektā svētdiena;
aizlūgsim par Sadberijas draudzi (diak. Inese Upmane-Makdonalda)
un par Bērsteles draudzi (prāv. Aivars Siliņš)

13. februārī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – epifanijas laika sestā svētdiena;
Aizlūgsim par Ročesteras Krusta draudzi (prāv. emer. Oļģerts Sniedze)
un par Bērzaunes draudzi (māc. Kaspars Eglīte)

16. februārī plkst. 11.00 BĪBELES STUNDA BAZNĪCĀ

20. februārī plkst. 11.00 dievkalpojums – epifanijas laika septītā svētdiena;
aizlūgsim par Rīgas Evanģelisko draudzi (prāv. Klāvs Bērziņš)
un par Bērzes draudzi (māc. Jānis Tālums)

27. februārī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – epifanijas laika astotā svētdiena;
aizlūgsim par Rietumanglijas-Velsas draudzi (māc. Elīza Zikmane)
un par Biķeru draudzi (māc. Aleksandrs Bite)

Pārdomām

Un Dievs uzlūkoja visu, ko Viņš bija darījis, un redzi, tas bija ļoti labs. *I Mozus gr. 1:31a*

Rakstu, domājot par tikko notikušajām draudzes 60 gadu jubilejas svinībām un cik ļoti tās uzmundrināja. Pirmkārt, gribu pateikties Dievam par visu labo, ko Viņš mums tajā dienā dāvināja. Mūsu ticības centrā atrodas Dieva vārds un sakraments. Svētie raksti vēstīja par jauna laikmeta sākumu Jāņa Kristītāja sludināšanā tuksnesī. Viņš aicināja tautu atjaunoties, sākt dzīvi no sākuma. Dzīvei atsākoties, rodas cerība, ka Dievs nav beidzis pārsteigt visu radību, tāpēc ieteicams nesnaust, lai nepalaistu gaŗām kaut ko brīnišķīgu.

Otrkārt, gribu pateikties Melisandrai Teterai, Jānim Zemjānim un Egilam Ozoliņam, kuŗi gādāja, lai dievkalpojumā skanētu celsmīga mūzika. M. Teteres meŗra-ga un J. Zemjāņa vijoles skaņas, E. Ozoliņam spēlējot klavierpavadījumu, ļāva pamanīt, ka debesis ir tik tuvu. Varēju ieslīgt meditātīvās pārdomās, kamēr sōlisti spēlēja par godu Dievam un draudzei. Viss šķita miera pilns un pareizi.

Treškārt, gribu pateikties par izdevībai atkal pie altāŗa kalpot kopā ar draugiem – mācītājiem Kārlī Žolu un Dairu Cilni. Mūsu LELBAS rietumu apgabala mācītāju saraksts ir diezgan īss, tomēr sadraudzība cieša. Darbs vienam nav smags, tomēr, izdalot svēto vakarēdienu, sešas rokas spēj pamieļot daudz vairāk ļauŗu nekā divas!

Un lūk, šie vārdi, no Bībeles paŗa sākuma – **un redzi, tas bija ļoti labs**, izteic to, ko jutu, vērtējot padarīto.

Ceturtkārt, gribu pateikties visiem, kuŗi greznoja zāli, saklāja krāŗņus svētku galdus. Svētku diena nebūtu pilnīga, ja nevarētu pamieļoties. Turklāt, kad sēdējām pie kopīga galda, neviens nebija svarīgāks, labāks vai cēlāks par citu. Mēs sēdējām, kā ģimenei pieklājas sēdēt... ap vienu galdu! Pīŗāgi, cepetis, salāti un katrs gardums atgādināja, cik mums patieŗām ir labi.

Pēc mielasta ar draudzes pateicības un archibīskapa atzinības rakstiem suminājām vairākus draudzes locekļus, kuŗi nesavtīgu kalpojuŗi Dieva vārdam par godu un līdzcilvēkam par svētību! Mums Kristus uzticētais darbs ticis veikts, jo šie un vairāki citi Kristus saimes locekļi uzņēmas lielu darbu. Tas mums ļauj ticēt, ka arī nākotnē Dievs mums būs žēlīgs, ka mums būs spēka daudziem labiem darbiem!

Tagad, sākot no jauna, zinot, ka Dievs mums vēl labu, paŗausimies uz mūsu Radītāju! Dievnama remontu sākumi ir pabeigti, dievnams ir glīts, sakopts. Ar laiku atkal skanēs ēŗģeles. Tiklīd būs padoms un iespēja,

dievnamā ierīkos pacēlāju vai slīpu celiņu, pa kuŗu katram būs ēŗti iekļūt baznīcā un lejas zālē.

Mēs varam arī piedalīties LELBAS, LELBĀL un Latvijas ev. lut. Baznīcas misijā būt par svētību savai tautai! Jaunajam gadam sākoties, būsīm arvien modri savā aicinājumā – derībā, kuŗā mūsu dzīves likteņi un Dieva žēlastība satiekas! Radīšanas darbs arvien turpinās, un jauniem apstākļiem nepiecieŗama jauna atsaucība. Pirms daŗiem gadu desmitiem mācītājs Elmārs Caudne aicināja draudzes locekļus pārdomāt āŗzemju latvieŗu Baznīcas misiju, bet arī tagad, kad iecerētie mērķi sasniegti, mums ir izdevība. Uzlūkosim visu, kas ir un kā nav.

Domāsim par mums uzticēto svēto sūtību, dāvāto ticību un Baznīcas lomu pasaulē un tautā! Lai labais uzvar ļaunu ar LABU!

Prāv. Dāvis Kaņeps

ZIEDOJUMI

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

S. Upeniece \$125

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

D. Kaņeps \$400 (Sandiego draudzes honorārs)

REMONTIEM

R. & R. Daņilovi \$100

ZIEMSVĒTKU ZIEDOJUMI

Anonims \$20, A. Ābele \$300, Ē. Bastjāne \$25, A. Blāķis \$100, Z. Cīrule \$50, E. Dumpis \$50, I. Jankovska \$20, V. Ķeris \$25, V. Kerliņš \$300, J. Ķivuls & S. Kreiŗmane \$250, G. & G. Kuŗķēvici \$200, M. Lasmane \$300, P. & B. Malduŗi \$30, V. Miska \$500, T. & M. Paegles \$500, V. & D. Pavlovski \$200, O. Pence \$100, N. Priedīte \$100, E. & T. Rūŗi \$200, I. & J. Stern \$150, I. Tīŗiņa \$15, O. & C. Tūbeļi \$1000, S. Upeniece \$100.

Lūdzam palīdzēt sagādāt pusdienas Neretas bērniem! Ar \$125 pietiek, lai mācību gada laikā vienam bērnam sagādātu siltas pusdienas.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

Pieteikumu puķu novietoŗanai uz altāŗa pieņem Biruta Œulca; tālŗ.: 626-443-8464, e-pasts: birschultz@att.net Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kuŗā var pierakstīties; lūgums uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

Dienvidkalifornijas latv. ev. lut. draudzes 60 gadu jubileja

Mācītājs Kārlis Žols uzrunāja bērnus

Draudzes locekļi kuplā skaitā 5. decembrī ieradās baznīcas 60 gadu jubilejas dievkalpojumā, kur viņus sagaidīja trīs mācītāji – Kārlis Žols no Sanfrancisko, Daira Cilne no Sietlas un prāvests Dāvis Kaņeps.

Ievadā uzklusījām māc. Kārļa Žola vārdus un uzrunu bērniem par adventu. Sprediķi teica mūsu mācītājs, prāvests Dāvis Kaņeps, lūgšanu – mācītāja Daira Cilne. Sen nebijām piedzīvojuši, ka mūsu baznīcā trīs mācītāji piedalās svētā vakarēdiena izdalīšanā.

Mūs iepriecināja Melisandras Teteres mūzicēšana ar mežragu, kā arī Jāņa Zemjāņa vijolo spēle. Anna Tetera bija īpaši lepna par savu mazmeitu. Pēc dievkalpojuma visi kopā pie baznīcas nofotografējāmies. Attēls redzams uz biļetena vāka.

Svinības notika nama zālē, kas bija skaisti rotāta, Dzintra Lejniece uz visiem galdiem bija salikusi puķes un svecītes, radot Ziemsvētku noskaņu. Viesus cienāja ar draudzes dāmu ceptiem pīrāgiem, siltas pusdienas gatavoja Pegija Kalniņa-Taube, jubilejas kliņģeri izcepa Mārīte Rosentāle. Draudzes sekretāre Daina Ābele nolasīja archibīskapa Ernesta Rozīša, LELBAS pārvaldes priekšnieces prāvestes Laumas Zušēvicas, Koloradospringu draudzes, Portlandes draudzes un Takomas draudzes rakstveida apsveikumu. Īpaši sirsnīgs bija mums visiem labi pazīstamās māc. Dairas Cilnes apsveikums. Viņa atveda mīļus sveicienus no Sietlas draudzes un puķes skaistā stikla vāzē, ko darināja Sietlas apkaimes māksliniece Silvija Pāža.

Māc. Dairai Cilnei dziedāšana un koŗa diriŗēŗana ir sirdslieta. Neliela koristu grupa nostājās uz skatuves un, Dairai diriŗēŗjot, cetrbalsīgi nodziedāja „Māci man ticēt Kungs”. Ziemeļkalifornijas draudzes sūtīja sveicienus ar Sanfrancisko un Oklandes draudzes māc. Kārli Žolu – viņš ēŗģeļu fondam atveda ziedojumu čekus, kuŗu kopējā summa bija 900 dolaru. Liels paldies par ŗo devīgo dāvanu!

Draudzes locekļus jubilejā apsveica arī Sandiego latvieŗu ev. lut. draudzes priekŗnieks Jānis Legzdiņŗ, Losandŗelosas latvieŗu nama pārvaldes priekŗnieks Aivars Jerumanis, Dienvidkalifornijas Daugavas Vanaŗu apvienības priekŗnieks Teodors Lilienŗteins un Dienvidkalifornijas latvieŗu biedrības valdes priekŗsēdis Ivars Mičulis. Jānis Lejnicks īsi pastāstīja draudzes vēsturi. Beigās prāv. Dāvis Kaņeps, Tamāra Rūse un Daina Ābele lūdza piecelties visus bijuŗos draudzes darbnickus, kuŗus godināja, pasniedzot puķes un īpaŗus atziņības rakstus ilggadējiem darbu darītājiem. Nodziedājām „Teici to Kungu”.

Tajā pēcpusdienā pieminējam māc. Elmāru Cauni, ko pirms 50 gadiem ievadīja amatā Grifita ielas baznīcā. Viņu meitām meitām Dairai Stumbrei un Maijai Caunei un mazmeitai Zanei Stumbrei pasniedza puķes.

Draudzes ilggadējas darbnickes, no kreisās: Dzintra Lejniece, Liene Linde, Tamāra Rūse, Daina Ābele

Braucām mājās pacilāti un ar Normunda un Līgas Svīksu (Fotograafe studija) gatavoto piemiņas velti – grāmatzīmī, uz kuŗas attēlots baznīcas altāŗa krusts un draudzes nosaukums stikla lodziņā.

Tamāra Rūse

Dzimŗanas dienu atceres februārī

1. Irēna Zommere
4. Liāna Berkolda, Dziesma Tetere
5. Klitija Kalēja, Ance Trapse
7. Grant Purmalis
8. Krista Circene
10. Maruta Ambrose
11. Shannon Purmalis, Ruta Ratermane
12. Vita Slaidīna-Lee
13. Valentīns Miska, Silvija Millere
15. Jānis Zemjānis
16. Andris Ritmanis
17. Aldis Rauda
19. Vineta Bome
21. Jānis Bitīte, Kārlis Tolks
24. Nonita Priedīte
25. Rita Daņilova, Jana Freimane
26. Valdis Vītols
29. Eric Smalstig

Dzimŗanas dienu atceres martā

1. Maija Madison, Richards Teteris,
Vilhelms Zaķis
2. Velga Krūkle
8. Jeanette Banga, Sarīna Ulle
9. Kārlis Purmalis
10. Brigita Teŗa
12. Laila Reimane
13. Skaidrīte Jēkabsonē
17. Augusts Lejnicks
21. Pārsla Blāķe, Brita Stepe
22. Tamāra Rūse, Līga Svīksa
27. Tālivaldis Paegle
31. Maija Paegle, Jānis Taube sr.,
Ariana Vītola

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!

*Draudzes mācītājs prāv. Dāvis Kaņeps un
Draudzes Padome.*

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2011. gadu!

Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

Lūdzu norādīt _____ draudzes nodevas par 2010. gadu

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

_____ \$ _____

_____ \$ _____

_____ \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai māsu draudzēm Latvijā \$ _____

KOPĀ: \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*,

nosūtiet draudzes kasieri: Tamāra Rūse

31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Skolas saime	Caurmēra devums	Piezīmes
14. nov	17	12	\$371.00		\$21.82	
21. nov.	51		\$518.00		\$10.16	Latvijas valsts dibināšanas atcere
28. nov.	19	15	\$470.00		\$24.74	Adventa 1. svētdiena
5. dec.	71	66	\$1347.00	26	\$18.97	Draudzes 60 gadu jubileja

Foto: Andris Paparinskis

Rīgas novadā Kalngalē jau novembrī visi
meži bija piesniguši

SANDIEGO LATV. EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church 3993 Park
Boulevard, San Diego, CA 92116

Mācītājs Dāvis Kaņeps

tālr.: 310-621-9572

davis_kaneps@verizon.net

Dr. priekšnieks Jānis Legzdiņš

2651 Cardinal Road,

San Diego, CA 92123

Tālr: 858-598-5451; e-pasts: janis@legzdins.com

15. janvārī un 19. februārī plkst. 12.00 dievkalpo-
jums; pēc dievkalpojuma kafijas galds

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com vai

www.sandiegodraudze.us

Ilmārs Šalts was 10 years old when, on the morning of June 14, 1941, Russian soldiers awakened his father, mother, brother, sister and grandmother in their rural Latvia home and loaded them onto a cattle train bound for Siberia. The inhumane conditions killed his parents and grandmother, leaving the children to fend for themselves.

A STOLEN CHILDHOOD: Five Winters in Siberia

The orphaned siblings returned to Latvia in 1946, and Ilmārs had only 5-1/2 years to finish school and start work when, at age 21, he was drafted into the Soviet army and once again found himself on a cattle train headed for parts unknown. "The only things missing from my childhood journey were the bars on the windows and the wooden toilet trough."

The orphaned siblings returned to Latvia in 1946, and Ilmārs had only 5-1/2 years to finish school and start work when, at age 21, he was drafted into the Soviet army and once again found himself on a cattle train headed for parts unknown. "The only things missing from my childhood journey were the bars on the windows and the wooden toilet trough."

**‘CAREERISTS’
Quarry Duty in the Soviet Army**

By ILMARS SALTS

Translated from Latvian by Gunna Dickson

\$15.70, Hardcover; \$11.70, Paperback
AuthorHouse (2010), ISBN 978-1-14520-7903-5

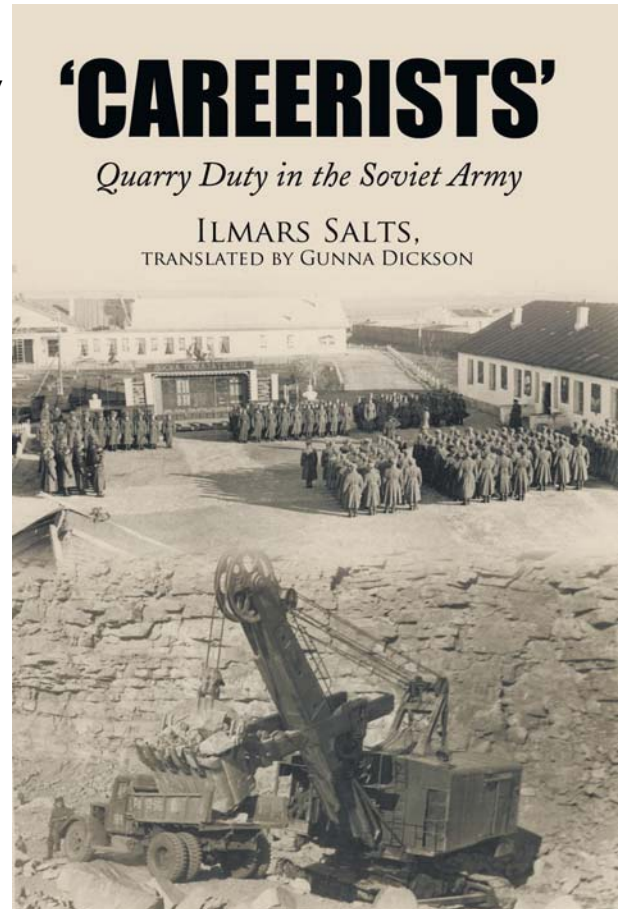
Ilmārs Šalts was one of nearly 1,000 young army conscripts from Latvia, Lithuania and Velikiye Luki in western Russia who found themselves assigned to a battalion of Soviet "stepchildren" that had little to do with the military. Not trusted to carry weapons, they were used as replacements in slave labor camps in the dusty rock quarries of Rostov province, the hydro-electric station construction site in Stalingrad and the sweltering brick kilns of Tuchkov. Many died, were disabled in work-related accidents or had their lives cut short by illnesses contracted during their service.

‘Careerists’: Quarry Duty in the Soviet Army is a tale of courage and perseverance in the face of hardship. The author relates his experiences as he strives to find the common denominator that answers the question of why he and his Brothers in Destiny – “Siberia’s Children” – were condemned to replace convicts and slave laborers in hazardous jobs in Soviet work camps. www.AuthorHouse.com

www.Amazon.com

ABOUT THE TRANSLATOR: Gunna Dickson is a New York-based writer and editor. Raised bilingual in the U.S., she has lived in Germany, France and Denmark and traveled extensively. Other books: “Away on Business: The Human Side of Corporate Travel” and translations “The Red Fog: A Memoir of Life in the Soviet Union” and “A Stolen Childhood: Five Winters in Siberia.”

Contact: GDickson25@aol.com

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:
Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura